

Časopis České obce sokolské

SOKOL

září
2014

Odkaz 8. října a projekt Legie 100

V Památný den sokolstva si připomeneme památku všech sokolů, kteří položili své životy za svobodu a národní samostatnost

Česká obec sokolská boduje ve světě

Sokol v ČR svými akcemi nejvíce přispívá k největší evropské události sportu pro všechny, k projektu MOVE Week – týden pohybu

Reprezentovali jsme na Eurogymu 2014

Padesátičlenná sokolská výprava šířila dobré jméno Sokola i České republiky ve švédském Helsingborgu

V.

NÁRODNÍ PŘEHĹÍDKA SOKOLSKÝCH FOLKLORNÍCH SOUBORŮ

Bzenec, sobota 11. října 2014
od 13.30 hodin

Skanzen Škoda * Dykyta Přerov n. Labem *

Kyčera Praha * Kordula Velké Bílovice *

Džbánek, Džábeneček Martínkov * Dřeváček Jihlava *

Odra Vítkovice * Formani Slatiňany *

Vycpálkovci Praha * Rozmarýn Praha

SOUTĚŽ: KAŽDÁ OBJEDNÁVKA DO 19.12. 2014 BUDE
VE SLOVOVÁNÍ O PENĚŽNÍ POUKÁZKY NA ODBĚR
ZBOŽÍ FIRMY WESCO. VÍCE NA WWW.WESCO.CZ

A cvičení je zábavou...

V PŘÍJEMNÉM PROSTŘEDÍ A S KVALITNÍMI A ZAJÍMAVÝMI POMŮCKAMI
JDE DĚTEM CVIČENÍ MNOHEM LÉPE A JEDNODUŠEJI

**NOVÝ
KATALOG!**

- Vybavení místností
- Didaktické pomůcky
- Hudba
- Malování
- Tabule, psaní
- Pohyb a sport
- Psychomotorika
- Senzorika
- Navštivte náš e-shop
či si napište o celý katalog
- Doprava v ČR zdarma
- Veškeré atesty
a až pětiletá záruka
jsou samozřejmostí

800 080 080

Bezplatná
zelená linka

WESCO ČR, Mistřínská 393, 155 21 Praha 5,
prodej@wesco.cz, mobil: +420 602 864 300

www.wesco.cz

Z obsahu

Zpravodajství

- 4 Odkaz 8. října a projekt Legie 100
- 5 „Compagnie NAZDAR!“
- 6 Nejstarší župa slaví stotřicítku
Slavnostní akademie župy Pražské-Scheinerovy
- 7 Setkání se zahraničními sokoly
Nová grantová schémata v Praze
Cyklopřejezd Košariská – Hodonín

Sokolská všestrannost, sport pro všechny

- 8-9 Reprezentovali jsme na Eurogymu 2014
- 10-11 Sokolská plavba po Vltavě
- 12-13 Vzpomínky na letní tábory
- 14-15 Sazka Olympijský víceboj motivuje děti k pohybu
- 16 Česká obec sokolská boduje ve světě
- 17 My, co spolu chodíme po horách
Počátky patří Sokolům

Výkonnostní a vrcholový sport

- 18 Czech Sokol Cup 2014 v badmintonu
- 19 Úspěch žákovského družstva vysočanských tenistů
Žáci ze Sokola Nehvizdy třetí v kraji
- 20 3. kolo Hill 's cupu
Tři medaile hradeckých atletů z MČR

Vzdělávání, kultura, společnost

- 21 Projekt Legie 100 zahajuje
- 22-23 Sokol a italské legie ve Velké válce (I.)
- 24 Příbram: druhý po Mánesově praporu
Večer sokolských světél
- 25 Sokol s novým logotypem
- 26-27 Za vzděláním do Olomouce
- 28 Začínající Klub pražských sokolských seniorů
Pro inspiraci na PaCH 2014
Školení cvičitelů seniorů III. třídy
- 29 Letošní Běhy nadějí pomáhají také Aničce
Rozloučení
- 30 Zdravotník zotavovacích akcí
Podzimní sraz zdravotníků
K úrazovému pojištění
Do knihovničky
- 31 Sokol Třebíč – 75 let táboření a pobytu v přírodě
SUDOKU

Editorial

Paříž. Město s tisícerem různých přívlastků, zanechávající v mnohých návštěvnických silně emotivní pocity a vzpomínky... Město, v minulosti pomalu považované za „pupek kulturního světa“, přitahující malíře a další umělce ze všech koutů Evropy... Ale také město, kde se před sto lety rodily československé zahraniční legie. Právě zde 1. srpna

1914 založily pařížský Sokol a místní krajský spolek Rovnost „Výbor dobrovolníků české kolonie v Paříži“. Zde se také 22. srpna sešlo v Invalidovně na 600 dobrovolníků, aby o den později 300 z nich, kteří byli odvedeni, odjelo do města Bayonne, kde z nich byla v rámci Cizinecké legie sestavena ryze česká rota, později nazývaná rota Nazdar. Po jejich stopách se letos začátkem září vypravila vzpomínková pouť, kterou uspořádala Československá obec legionářská a již se zúčastnili také zástupci České obce sokolské – podrobněji si o ní můžete přečíst právě v tomto vydání časopisu Sokol.

Tato vzpomínková pouť byla součástí projektu Legie 100, organizovaného Československou obcí legionářskou, partnerem je Česká obec sokolská. Několikaletý projekt, připomínající dramatickou cestu ke svobodě a samostatnému československému státu, bude oficiálně zahájen letos 11. října v Národním památníku na Vítkově. Podrobněji o projektu píše v tomto vydání předseda Československé obce legionářské bratr Pavel Budinský.

Náhoda tomu přála, že oficiálnímu zahájení projektu Legie 100 bude jen o pár dní předcházet jiná událost – 8. října si v Památný den sokolstva Česká obec sokolská připomene památku a odkaz všech sokolů, kteří ve více než 150leté historii sokolského hnutí přinesli v boji za demokracii, národní samostatnost a svobodu obět nejvyšší. I když Památný den sokolstva se pojí k datu roku 1941, které je v historii Sokola zapsáno tragicky, připomínáme si v tento den nejen oběti sokolů, kteří položili své životy za obnovu svobody a samostatnosti československého státu a demokracie v době nacistické okupace a druhé světové války, ale také ty, kteří svobodu a samostatnost vybojovali na bojištích první světové války.

Zářijové vydání časopisu Sokol se samozřejmě nevěnuje pouze těmto událostem. Naleznete v něm další informace a zprávy ze života sokolských jednot a žup. Například reportážně laděnou informaci o vystoupení sokolů na Eurogymu ve Švédsku, nebo o zapojení Sokola do akcí evropského týdne v pohybu – Move Week, o tradiční Sokolské plavbě po Vltavě, o Sokol Cupu v badmintonu...

Hezké čtení vám přeje
Zdeněk Kubín

● **Časopis SOKOL**, 71. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537. Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce:** Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail:** zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz. ● **Redakce:** Zdeněk Kubín ● **Grafické zpracování:** Linda Hušková ● **Redakční rada:** Josef Těšitel, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Dagmar Fischerová, Zdeněk Kubín ● **Obálka:** Z Eurogymu 2014 ve švédském Helsingborgu, foto Monika Hantáková ● **Tisk:** Tiskárna Macík Sedlčany ● **Registrace:** MK ČR E 17339. ISSN 0489-6718. ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.** Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Odkaz 8. října a projekt Legie 100

■ Náhoda tomu přála, že jen pár dní od sebe dělí dvě události: 8. října si v Památný den sokolstva Česká obec sokolská připomene památku a odkaz všech sokolů, kteří ve více než 150leté historii sokolského hnutí přinesli v boji za demokracii, národní samostatnost a svobodu obět nejvyšší. O tři dny později, 11. října, bude v Praze na Vítkově oficiálně zahájen projekt Legie 100, jehož partnerem je také Česká obec sokolská, a který připomíná dramatickou cestu ke svobodě a samostatnému československému státu, jež na bojištích první světové války pomáhaly vybojovat československé legie.

Datumová blízkost těchto dvou vzpomínkových událostí v sobě nese výraznou symboliku. Vždyť sokolové byli při vzniku legií, jejichž budování ovlivnila disciplína a sokolský řád, které do nich sokolové vnesli. A sokolové také od prvního roku Velké války krváceli na bojištích jak na západě, tak na východě Evropy. Právě tato společná minulost a historický odkaz sokolů-legionářů nás spojuje – Česká obec sokolská a Československá obec legionářská jsou bratrské organizace, které pojí prolitá krev na bojištích první, a posléze druhé světové války, ale také společně vyznávané hodnoty – demokracie, vlastenectví a služba vlasti.

Česká obec sokolská je partnerem projektu Legie 100 a je připravena podpořit jeho jednotlivé akce, přispět k jejich zdárnému průběhu všude tam, kde je to možné.

Připravujeme se na 100. výročí vzniku samostatné Československé republiky, které oslavíme v roce 2018. Ale samotná připomínka tohoto významného a ojedinělého milníku v naší historii by neměla být pouze záležitostí jednoho roku. Vždyť to, co se završilo v říjnu 1918, odstartovaly již sarajevské výstřely na rakousko-uherského následníka trůnu a následné rozpoutání 1. světové války v roce 1914. Zde započala cesta, kterou lemují takové významné okamžiky, jako založení roty „Nazdar“ ve Francii 23. srpna

1914 (její jádro tvořili členové pařížského Sokola), vznik „České družiny“ v Rusku 12. srpna téhož roku (její významnou část představovali sokolští cvičitelé, jako například pozdější velitel 1. divize Josef Švec), či v následujících letech bitvy u Zborova a Bachmače v Rusku, u Arrasu a Belloy-en-Santerre ve Francii nebo u Doss Alto v Itálii... To vše jsou události, na něž můžeme být v naší novodobé historii hrdí a na něž nesmíme zapomínat. Bohužel, několik desetiletí se o nich nehovořilo nebo byly zamlžovány, a tak současné české generace je musely – a zřejmě stále ještě musí – znovu „objevovat“. A právě z tohoto úhlu pohledu je třeba vysoce ocenit projekt Legie 100, jehož jednotlivé akce budou postupně připomínat jak čtyřletou cestu k nezávislému státu, tak vlastenectví a hrdinství těch, kteří i za cenu vlastních životů tuto nezávislost vybojovali. Na projektu Legie 100 je třeba ocenit rovněž to, že se neskládá „jen“ z pietních vzpomínkových akcí u různých památníků, ale mnohé z nich budou historické události připomínat zajímavou formou, která jistě veřejnost zaujme – jako například Legiovlak, který v nejbližších dnech vyjede na cestu po České republice.

Říká se, že národ, který si neuvědomuje svoji minulost, nemá budoucnost. Projekt Legie 100, jehož je Čes-

ká obec sokolská partnerem, stejně jako Památný den sokolstva, přispívají k tomu, abychom na naši národní minulost – a zejména pak na události a historická období, na něž můžeme být hrdí – nezapomínali. Žít v současném globalizovaném světě přece neznamená ztratit svoji národní hrdost a lásku ke své vlasti a zapomínat na to, co i pro nás vybudovali naši předci, zapomínat na to, na co můžeme být hrdí.

Odkaz sokolů, kteří položili své životy na bojištích první a druhé světové války a na jejichž oběti vzpomínáme, v sobě nese výrazné poselství, vysoce aktuální i v současné době. Je to poselství nejen lásky k vlasti, ale také poselství svobody a demokracie – za tyto ideály bojovali sokolové v 1. světové válce a za jejich obhajobu pokládali své životy v období nacistické okupace v odboji či v zahraničním vojsku. V dnešní době a dnešní společnosti, kdy si někteří lidé myslí, že demokracie končí tam, kde se jejich názory (a také zájmy) rozcházejí s názory druhých, je potřebné si i tento – demokratický a humanistický odkaz – připomínat. A také se podle něj chovat. Je to také jeden z aktuálních úkolů, jimž je potřebné v Sokole věnovat pozornost – vést děti a celou mladou nastupující generaci k demokratickému cítění a jednání, k pochopení toho, že demokracie není anarchie, ale především tolerance názorů druhých (byť s nimi nesouhlasím) a také schopnost akceptovat demokratické rozhodnutí většiny. Demokracie přece není o tom, ukřičet většinu a prosadit svůj názor či zájem třeba i nepravdivými argumenty a silou, ale je o tom, naučit se toleranci, diskuzi, umění naslouchat druhým. Posláním demokracie přeci není sloužit k sobeckému uspokojování osobních zájmů a ambicí jednotlivce, ale naopak, jde v něm o svobodu jednání a také schopnost akceptovat demokratické rozhodnutí většiny a jednat v jejím zájmu.

*Hana Moučková,
starostka České obce sokolské*

„Compagnie NAZDAR!“

■ Československá obec legionářská připravila u příležitosti 100. výročí založení prvních československých dobrovolnických jednotek ve Francii vzpomínkovou pouť do Paříže a Bayonne. Cílem cesty, která se konala 2.–3. září, bylo připomenout a uctít obětavost a vlastenectví těchto dobrovolníků, kteří ihned po zahájení války započali boj za samostatný stát.

Jako členka ČsOL jsem měla možnost se tohoto zájezdu zúčastnit. Členy delegace byli místopředseda PSP ČR Petr Gazdík, předseda ČsOL Pavel Budínský, 1. místopředseda ČsOL Jindřich Sitta, váleční veteráni 2. světové války a členové ČsOL. Příjemným překvapením pro mne byla účast dvou mladých sokolů, členů společenské komise PVO ČOS, bratrů Marka Mandy a Lukáše Křemena, kteří jsou též členy ČsOL, ale po celou dobu vzorně vystupovali jako reprezentanti České obce sokolské. Za Českou obec sokolskou jsme položili květiny při pietním aktu u pomníku čs. legionářů na hřbitově Père Lachaise v Paříži a u pietní desky připomínající výcvik Roty Nazdar v Bayonne. Deska je součástí monumentálního pomníku věnovaného obětem 1. světové války. Uvedená akce je součástí projektu Legie 100, který podpořila Vláda České republiky svým usnesením z listopadu 2013 a jehož partnerem je rovněž Česká obec sokolská.

Ve stručnosti si připomeňme okolnosti vzniku roty Nazdar před sto lety: Francouzská veřejnost nebyla před 1. světovou válkou o národnostních problémech Čechů a Slováků v rakousko-uherské monarchii podrobně informována. Ve Francii v té době žilo na 10 000 krajanů. Hlavní úlohu při udržování národního povědomí zde měly dvě organizace – poměrně početný pařížský Sokol a socialistický spolek Rovnost. Ještě před zahájením války uspořádali krajané ve Francii 26. července 1914 protirakouskou demonstraci, ve které vyjádřili podporu Francii. Po vyhlášení všeobecné mobilizace francouzskou vládou 1. srpna 1914 oba spolky okamžitě založily „Výbor dobrovolníků české kolonie v Paříži“ a začaly vyjednávat se zástupci francouzských úřadů o možnosti vstupu dobrovolníků do francouzské armády.

Francouzské zákony ale umožňovaly vstup cizincům pouze do cizinecké legie. Dne 22. srpna 1914 se na 600 krajanů dostavilo do Invalidovny k odvodu do francouzské Cizinecké legie a 23. srpna odjelo 300 odvedených členů Sokola do města Bayonne. Zde z nich byla sestavena ryze česká rota (později nazývaná rota Nazdar).

Po ukončení výcviku rota obdržela od starosty města Bayonne 12. října 1914 praporec – stříbrně vyšítoho českého lva na červeném poli – a slavnostně přísahala věrnost Francii a boji za samostatný československý stát. Od počátku listopadu 1914 byli čeští dobrovolníci nasazeni na frontu do Champagne západně od Remeše. Jejich příklad přispěl k založení čs. legií ve Francii.

Květoslava Volková

Nejstarší župa slaví stotřicítku

■ Letos v letních měsících uplynulo 130 let od vzniku první sokolské župy, nesoucí jméno jednoho ze zakladatelů Sokola, dr. Miroslava Tyrše – Sokolské župy Tyršovy.

Připomeňme si nejprve alespoň stručně historii: Výnos místodržitelství č. 49-475, kterým sdělilo kolínské hejtmanství příznivé vyřízení žádosti o schválení sokolských župních stanov, byl vydán 9. 7. 1884. Následně 25. srpna 1884 byl vydán výnos místodržitelství v Praze č. 60925 o úředním vzniku první sokolské župy. V prosinci 1884 se v Kolíně sešla historická první schůze výboru župy, na kterém 19 členů výboru župy provedlo volbu župních činníků – starosty Josefa Tumlíře z Kolína, jeho náměstka Václava Brzáků z Nymburka, jednatele Josefa Stíbalu, pokladníka Karla Legera a revizora Aloise Václava Prágra – všechny z Kolína – a přijalo název Sokolská župa Tyršova na středním Labi se sídlem v Kolíně. Největšího rozkvětu župa dosáhla v roce 1947, kdy sdružovala 105 tělocvičných jednot se zhruba 15 000 členy. V roce 1948 byla její činnost zakázána.

K obnovení činnosti župy došlo 1. dubna 1991. Starostou obnovené

župy byl zvolen bratr Ing. Radim Kozlovský ze Sokola Kolín. Počtem jednot i členů se v roce 2014 řadí mezi větší župy České obce sokolské. Sdružuje 51 jednot okresů Nymburk, Kolín a Kutná Hora se zhruba 5 300 členy. V neděli 22. června 2014 se ve sportovní hale Tatraru v Kostelci nad Černými lesy uskutečnilo veřejné vystoupení ke 130. výročí založení župy, které pořádala Sokolská župa Tyršova ve spolupráci s T. J. Sokol v Kostelci nad Černými lesy. Mezi čestnými hosty byli náměstek hejtmána Středočeského kraje Pavel Jetenský, starosta Kostelce nad Černými lesy Jan Svatoš a 1. místostarosta Kolína Tomáš Růžička. Akce se konala pod záštitou starosty Kolína Víta Rakušana a za finanční podpory Středočeského kraje. Po slavnostním zahájení starostou župy bratrem Bohumilem Melicharem se představilo ukázkami ze své činnosti 350 cvičenců a sportovců ze Sokola Cerhenice, Kolín, Pečky, Plaňany, Poděbrady, Sokoleč a Zásmyky, pozemní hokejisté ze Sokola Poděbrady, siloví trojbojaři ze Sokola Nymburk, show Flying Boys – sportovní gymnasté Sokola Kolín, ale i mladí kostelečtí basketbalisté z Tatraru a Ae-

robik klubu Dodo. V rámci programu byla předána i ocenění činníků, trenérům a cvičitelům za dlouholetou a obětavou práci pro rozvoj sportu. Čestné uznání a medaili Středočeského kraje z rukou náměstka hejtmána Pavla Jetenského obdrželi kostelečtí Zdeněk Fousek, Stanislav Chrupa, František Nykl, Jaroslav Pokorný, Jiří Kabelka, Viktor Kalivoda, Jan Leinweber a Jaroslav Váňa. Pamětní plaketu župy obdrželi sokolští cvičitelé a činníci Eva Jíchová (Pečky), Hana Klepetková (Kojice), Zdislava Kodešová (Poděbrady), Danuše Lopatová, Eva Svobodová, Radim Kozlovský, Bohumil Melichar (všichni Kolín), Josef Zedník (Plaňany) a město Kolín. Stříbrnou medaili České obce sokolské z rukou člena Předsednictva ČOS bratra Josefa Těšitele převzal bratr Stanislav Chrupa z Kostelce.

Josef Těšitel, jednatel župy

Slavnostní akademie župy Pražské-Scheinerovy

■ V budově Sokola Pražského se letos 18. října od 16 do 18 hodin uskutečnila slavnostní akademie ke stoletému výročí župy Pražské-Scheinerovy. Potřeba samostatné župy v Praze byla pocítována již v devatenáctém století. Dobový časopis Sokol zaznamenal ustavující valnou hromadou konanou v Měšťanské besedě Malostranské, kdy je konstatována potřeba přesné organizace v Praze a v celé ČOS. Zápis o 12. schůzi předsednictva ČOS z 23. října 1889 hovoří o tom, že župa Pražská přihlašuje se za člena, zasílajíc zároveň příspěvek za r. 1889. Schválená župa byla ve své snaze

osamocena a po čase zanikla. Snahy o založení župy pokračovaly i přes velkou snahu udržet příliš mohutnou Středočeskou župu. Rokem definitivního vzniku župy se stal rok 1914. Tento rok bychom měli vzpomenout alespoň některých mužů a žen, kteří stáli u kolébky na následujících desetiletích naší župy – Adolfa Němečka, Rudolfa Křováka, Miroslava Zacha, náčelníka F. Hájka, náčelníci O. Fučíkovou, Jindřicha Fleissiga, B. Mladějovského, J. Baleka, R. Weissbergera, V. Dewetera, O. Černého, A. Kavalírovou, L. Balabána, B. Mosera, V. Malypetra, M. Zacha, R. Nováka,

A. Hvězdy, V. Štěpánka, J. Vaníčka, J. Pokorného, M. Coufalovou, F. Procházku, J. Vienera, V. Háčka a mnohé další v pozdějších dobách. Vzpomeňme s úctou Jindřicha Fleissiga, starostu župy Pražské-Scheinerovy, který byl za okupace ve čtyřicátých letech umučen.

Sokolská župa Pražská nyní nese čestný název Scheinerova. Dílo JUDr. Josefa Scheinera je spojeno s prací redaktora časopisu Sokol, od roku 1906 se stává starostou ČOS. Bezprostředně po 28. říjnu 1918 se zapojil do budování Československé armády. Od prosince 1918 do června 1919 zastával úřad generálního inspektora ozbrojených sil. Krátce byl i poslancem Národního shromáždění.

*Milan Rastislav Černík,
vzdělavatel župy*

Setkání se zahraničními sokoly

■ Tělocvičná jednota Sokol Zábřeh uspořádala 30. srpna třetí setkání se zahraničními sokoly, které se uskutečnilo v sokolském areálu tenisových kurtů. Urputné boje byly svedeny hned v několika sportech – v tenisu, ping-pongu, nohejbalu a volejba-

lu. Soutěžili se zúčastnili členové Severomoravské župy, ze zahraničních sokolů zástupci z Mnichova, Švýcarska, Rakouska a Slovenska.

Volejbalový turnaj byl losovaný, v každém družstvu byly minimálně dvě ženy a v každém družstvu byli také zástupci ze zahraničí. Utkání byla značně vyrovnaná, o konečné vítězství bojovalo i podceňované družstvo s dvěma muži a čtyřmi děvčaty. Družstvo nejstarší hráčky a kapitánky Marie Cron z Luzernu na její počest hrálo v typických švýcarských dresech.

Nakonec zvítězilo družstvo

kapitána Standy Hluchníka ze Sokola Mnichov, které hrálo ve složení Standa Hluchník, Mojmír Snášel, Ladá Weiser, Iveta Böhmová a Věra Sobotíková. Z tohoto družstva dva hráči – Standa Hluchník a Iveta Böhmová obhájili loňské vítězství.

I v ostatních sportech byly sportovní boje nelitostné a náročné, zejména v tenisu, kde se utkaly kategorie starších s nastupující generací.

V odpoledních hodinách byli vyhlášeni medailisté ve všech disciplínách a pak již byl čas věnován zábavě. Večer byl zapálen táborák, při němž došlo i na opékání špekáčků, což přivítali zejména mnichovští účastníci.

Petr Hošek, Sokol Zábřeh

Nová grantová schémata v Praze

■ V Podvinném mlýně v Aréně Sparta se ve středu 3. září sešli představitelé hlavního města Prahy a zástupci všech významných sportovních institucí a klubů na 2. Pražském sportovním summitu. Zastoupena zde byla rovněž Česká obec sokolská, kterou mj. reprezentoval předseda odboru sportu ČOS br. Petr Syrový. Za nejdůležitější lze považovat kromě příslibu primátora Hudečka na každoroční financování pražského sportu 1 % rozpočtu HMP

seznámení s novými grantovými schémata prezentovanými radním L. Menhartem. Podpora pražského sportu se má odehrávat ve 3 pilířích:

1. pilíř – grantová schémata obsahuje pod I. systémové a rozvojové projekty sportu dětí a mládeže, handicapovaných a seniorů, II. výstavbu či rekonstrukce významného rozsahu (nové), podporu energeticky náročných sportovišť, III. sportovní akce regionálního významu, IV. systémový rozvoj tělovýchovné čin-

nosti a tělovýchovné a soutěžní akce pro veřejnost.

2. pilíř – partnerství obsahuje prioritní významné mezinárodní či národní akce a významné mezinárodní či národní akce.

3. pilíř – podpora rozvoje řízení a koordinace sportu a tělovýchovy v Praze, kvalifikací, projektu Praha sportovní, ODM a Erasmus.

Další významnou změnou je diferenciac podávání žádostí ve čtyřech termínech. *-ps-*

Cyklopřejezd Košariská – Hodonín

■ Od roku 2012 pořádá každoročně Československá obec legionářská v Českém Brodě cyklopřejezd Košariská – Hodonín, v sudých ročnících pak opačně z Hodonína do Košarisk. Cyklopřejezd spojuje rodná místa významných osobností T. G. Masaryka a M. R. Štefánika, kteří se zasloužili o vznik Československé republiky v roce 1918.

Trasa přejezdu je dvoudenní, má turistický charakter s délkou asi 85 km se zastávkami u pomníků obětí 1. světové války s položením květin v Košariskách, na Bradle a u pomníku T. G. M. v Hodoníně.

První den je zakončen přespáním na zřícenině hradu Branč.

Sokol byl vyzván ke spoluúčasti při dojezdu prvního ročníku do Hodonína a od druhého ročníku se sokolové cyklopřejezdu zúčastňují, v letošním třetím ročníku trasu absolvovalo pět příslušníků Sokola z Kyjova a Veselí nad Moravou. Přejezd organizuje PhDr. Ferdinand Vrábel za spolupráce s Nadací M. R. Štefánika v Bratislavě a Společností M. R. Štefánika v Brezové pod Bradlom.

Byli bychom rádi, kdyby se tuto akci podařilo více zpopularizovat s vyvr-

cholením v rámci 100. výročí vzniku naší republiky v roce 2018.

Zdeněk Hlobil

Reprezentovali jsme na Eurogymu 2014

■ V letošním roce odbor všestrannosti ČOS po delší odlmce navázal na tradici účasti tělovýchovné reprezentace České obce sokolské na mezinárodních festivalech sportu pro všechny určených pro žactvo a dorost. Druhý červencový týden tedy patřil 9. Eurogymu, který se tentokrát konal ve švédském městě Helsingborg. Helsingborg je 95 tisícové přístavní město založené roku 1085, ležící při severním ústí mořského průlivu Öresund naproti dánskému Helsingöru, který je znám pevností Kronstadt (Kronborg, dějiště Shakespearovy hry Hamlet). Vzhledem k tomu, že úžina mezi oběma městy je široká pouze čtyři kilometry, je výše zmíněná pevnost pozorovatelná pouhým okem z pobřeží. Kromě naší padesátičlenné výpravy, která byla složena ze čtyř tělocvičných jednot – Sokola Dvůr Králové, Vítkovice, Vršovice a Hodkovičky – a byla také jedinou českou výpravou, se zúčastnilo dalších 21 zemí, což v celkovém součtu

reprezentovalo více jak 4 500 účastníků ve věku od jedenácti do osmnácti let. Úvodem je třeba podotknout, že koncept Eurogymu by se dal přirovnat k pro naše členy daleko známější světové gymnastradě. Avšak je zde řada zásadních odlišností, mezi které patří zejména absence hromadných tělovýchovných vystoupení a programové pojetí, ve kterém je snaha o vyváženost mezi prezentacemi jednotlivých skupin (zemí), které se odehrávají v odpoledních hodinách na pódiiích rozmístěných na nejexponovanějších místech po celém městě, a vzdělávací úlohou akce, která si klade za cíl seznámit vesměs gymnastickou mládež nejen s novinkami z oblasti gymnastických sportů, ale také jinými pohybovými aktivitami a netradičními sporty v rámci tzv. workshopů, které vyplňovaly vždy celý dopolední program skupin. Před vlastním odjezdem do místa dějiště 9. Eurogymu se v Tyršově domě

uskutečnila generálka všech vystoupení, po které následoval odjezd. Druhý den po našem příjezdu byl zahájen program Eurogymu slavnostním zahájením v moderní víceúčelové hale Helsingborg aréna, která pojala celé osazenstvo. Bohužel, jak to tak bývá v severovýchodních zemích, pro nepřízeň počasí byl zrušen průvod městem, který měl celému zahájení předcházet. To ale nikterak neubralo na nadšení a skandování skupin na vlastním zahajovacím ceremoniálu. V dalších dnech následoval velmi nabitý program, kde stejně jako počasí se střídala vystoupení s workshopy. V rámci vystoupení na pódiiích byla prezentace našich skupin srovnatelná s ostatními národy. Stejně jako v minulých letech si diváci získávají více vystoupení, která porušují stereotyp, přicházejí obecně s originalitou a v neposlední řadě dokážou svým výrazem a nasazením strhnout ostatní. Naše skupiny toto na základě

řady ohlasů splnily. Příkladem je úvodní vystoupení Sokola Dvůr Králové „Zrcadla“, které bylo pořadatelem na schůzce vedoucích skupin v tomto kontextu zmíněno.

Neoddělitelnou součástí Eurogymu jsou workshopy, v nichž se odráží současné trendy a pojetí sportování mládeže, které se snaží především klást důraz na kvalitní všestrannou pohybovou přípravu a pestrý rozvoj pohybové gramotnosti. Samozřejmě mezi ty nejatraktivnější patřil parkur a obecně disciplíny tvořící nový cirkus, mezi něž mimo jiné patří závěsná akrobacie na dlouhých šálách. Mezi netradiční aktivity patřily skoky z malé trampolíny přímo do moře. Ale nebyly to jen aktivity pevně stanovené pořadatelem, velice úspěšnou byla Gym zóna, která byla jednou z nabídek volného programu po večeri. Celý areál zahrnující hřiště na beachvolejbal, lezeckou stěnu, fotbalová hřiště, nafukovací atrakce, které

známe např. ze sportovního programu sokolské plavby, a další. Vše bylo volně přístupné a díky obrovskému zájmu maximálně využívané.

Ale jak už to bývá, všeho jen s mírou, tak i sportování je nutné doplnit něčím odlišným. Proto vedoucí výpravy a zároveň průvodkyně Šárka Kuthanová připravila poznávací výlet do Malmö, kde se účastnice naší výpravy mohly seznámit s dominantami a historií města. Závěr Eurogymu patřil galavečeru EUROGYM GALA, ve kterém za každou zemi vystoupila jedna skupina. V našem případě to byl Sokol Dvůr Králové s upravenou skladbou Fénix. Závěrečným vystoupením gala programu bylo vystoupení závěsné akrobacie švédského páru, při kterém se převážně ženskému osazenstvu tajil dech. Poslední den byl věnován závěrečnému ceremonálu, který se skládal především z vystoupení účastníků jednotlivých workshopů, kteří před zaplněnou Hel-

singborg arénou předvedli v komponovaném programu co nového se naučily. V závěru ceremonálu za skandování našich děvčat byla předána symbolická pořadatelská štafeta zástupcům České republiky, která byla pověřena pořadatelstvím jubilejního 10. Eurogymu, jenž se bude konat za spolupráce ČGF, ČASPV a ČOS v Českých Budějovicích v roce 2016. Závěrem je potřeba říci, že naše skupina i přes náš početní hendikep oproti jiným skupinám daleko větších výprav, které čítaly okolo 600 cvičenců, byla vidět i slyšet. A to, co je nejpodstatnější, že byla schopna překonávat řadu problémů, které s takto velkou akcí souvisí, a přesto důstojně reprezentovat Sokol a Českou republiku. Dík patří jak účastnicím, tak především jejich vedoucím Dagmar Fišerové, Monice Hantákové, Janě Daňkové, Janě Šedivé a Radce Hulíkové.

*Za vedení výpravy
Petr Svoboda, náčelník ČOS*

Sokolská plavba po Vltavě 2014

■ Obdobně jako v předchozích letech, i letos – v sobotu 20. září – se konala již tradiční Sokolská plavba po Vltavě, která se koná u příležitosti připomenutí výročí narození bratra Miroslava Tyrše. Náčelnictvo ČOS na ni pravidelně do Tyršova domu zve zástupce žactva ze všech žup. Pro ně je připraven celodenní atraktivní program, jehož vyvrcholením je plavba parníkem po Vltavě.

Zahájení letošní plavby po Vltavě tradičně patřilo vzpomínce na zakladatele Sokola dr. Miroslava Tyrše – kytici k jeho pomníku a k pomníku tří odbojů na nádvoří Tyršova domu letos položily děti ze Sokolské župy Jihočeské.

Pro 180 účastníků akce připravil odbor všestrannosti pestrý sportovní i naučný program. Děti si měly možnost vyzkoušet skákání na bungee trampolínách, jízdu na rozbourené mořské hladině na surfsimulátoru, zahrát si maxibasket nebo obří šipky a vyzkoušet postřeh

a obratnost na ekvalizéru. Poznávání našeho hlavního města zajišťovala jízda po Malé Straně ekovláčkem s výkladem, kterého se již také tradičně ujal bratr Miroslav Vrána.

Letos bylo dopoledne ještě zpestřeno nácvičkou jednoduché pohybové sestavičky všech účastníků. Právě i touto sestavou se ČOS připojila k celoevropskému projektu ISCA Move Week – 100 milionů Evropanů v pohybu, jehož akce se konají v týdnu od 29. září do 5. října. Jeho součástí je také tzv. flashmob, kdy se sejde skupina cvičenců a na veřejném místě společně zacvičí sestavu jako pozvánku na týden v pohybu. A právě secvičená sestava byla touto pozvánkou. Odbor všestrannosti vybral k jejímu předvedení originální místo – plavba po Vltavě je přeci na lodi a horní a přední paluba je dostatečně velká! A tak kromě krásného zážitku z pro-

FOTO: M. BRUNEROVÁ, Z. KUBÍN, L. KOČMICHOVÁ

hlídky Prahy z hladiny Vltavy přibyl další – „cvičící loď“ projíždějící za velké pozornosti přihlížejících centrem Prahy. Videozáznam je k zhlédnutí na facebookových stránkách SPORTOVNÍ VŠESTRANNOST.

Náročný program byl zakončený v tělocvičně, kde účastníci obdrželi drobné upomínky, a celá akce byla zakončena závěrečným přecvičením „flashmobové“ sestavy. Přálo i počasí, i když mraky vypadaly hrozivé. Když byli účastníci pod střechou, lilo jako z konve. Jakmile potřebovali být venku, usmálo se občas i sluníčko.

Poděkování patří cvičitelům z T. J. Sokol Praha Královské Vinohrady včetně sester z Věrné gardy a zaměstnancům OV ČOS za pomoc a spolupráci při realizaci celé akce.

Už se těšíme na „Plavbu“ v září 2015!

*Lenka Kocmichová,
náčelnice ČOS*

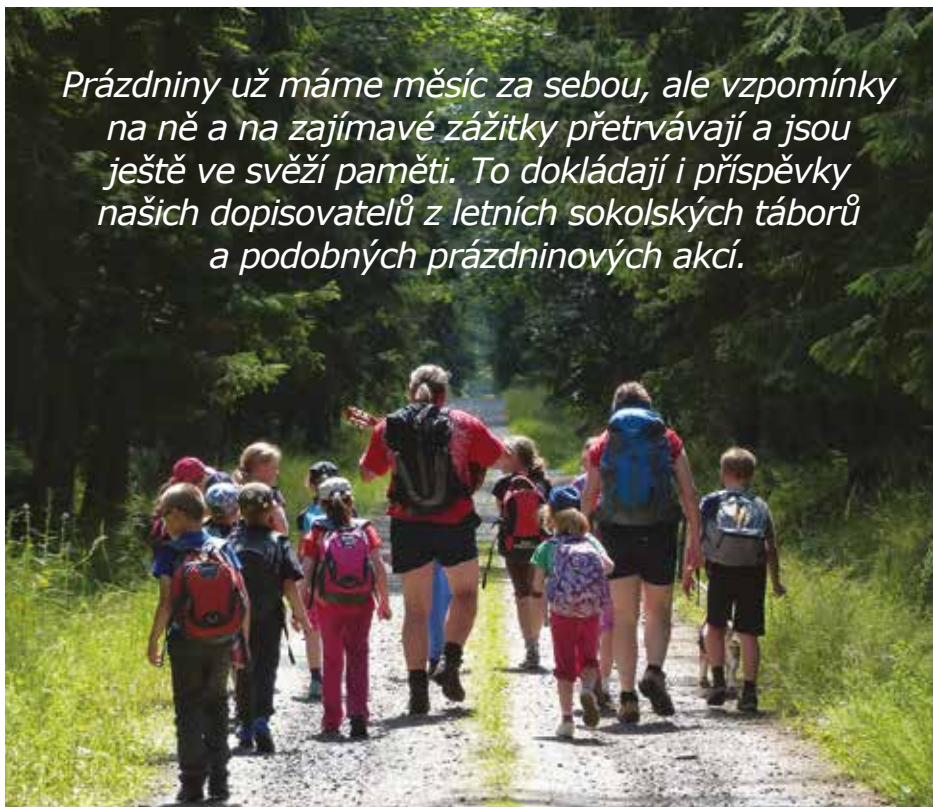
Vzpomínky na letní tábory

Prázdniny začaly v sokolovně

První pondělí o prázdninách bylo tentokrát v hornobřizské sokolovně neobvykle živo. Sešlo se tu na společnou snídani 14 dětí, účastníků prvního ročníku akce Sokolské prázdniny, která je určena našim členům. Pro malé byl od pondělí do pátku připraven program v době od 7.30 do 16.30 hodin a rodiče mohli v klidu chodit do práce. Z každého dne vznikla veliká stránka obrazové kroniky, na jejíž tvorbě se samozřejmě podílely i děti. Po prázdninách z takto vzniklých plakátů uděláme výstavu.

V pondělí 30. června jsme si všichni bíle „potlapkali“ různobarevná trička. Ruce a nohy sloužily jako razítka, umístění si vymýšlel každý sám. Venku pršelo, takže činnost plánovaná na trávě probíhala v sokolovně a tím celá akce nabrala na dobrodružnosti. Kromě toho jsme se učili zpívat písničku letošních prázdnin, uzlovali a cvičili. Kruhový trénink za doprovodu skotských tanců děti pojmenovaly „Kolotoč“ a jak se ukázalo, vyžadovaly pak jeho zařazení do programu každý den, kdy jsme byli v sokolovně. Úterý bylo ve znamení výletu do Plas. Ve středu jsme dopoledne na přání dětí věnovali cvičení na nářadí, na programu byla hrazda, koberec a přeskok. Velký úspěch u dětí mělo také praktické vázání lodního uzlu. Odpoledne jsme pak kromě jiného věnovali výrobě podtácků a zbyla i chvíle na fotbal, o který si řekli páni kluci. Čtvrtek patřil výletu do Žihle, kterou jsme obešli po cestě skřítky Pěšinky kolem známých obřích kamenů Dědka a Báby. Některé děti už tyhle kameny znaly, ale na Bábu většina z nich vylezla s naší dopomocí poprvé. Ani jsme se nenadáli a byl tu pátek – poslední den našich Sokolských prázdnin. Dopoledne jsme vyráběli svícný, odpoledne jsme se vypravili do místního muzea. A pak už jsme spěchali zase do sokolovny, kam za námi přišla na návštěvu Blondýna se svým pánem Vitamínem, který se vlastním jménem jmenuje

Prázdniny už máme měsíc za sebou, ale vzpomínky na ně a na zajímavé zážitky přetrvávají a jsou ještě ve svěží paměti. To dokládají i příspěvky našich dopisovatelů z letních sokolských táborů a podobných prázdninových akcí.

Vendelín (na vysvětlenou, Blondýna je fenka černá jako noc). Všem se nám kousky, které nám Blondýna předvedla, moc líbily. V půl páté se některé děti rozloučily, většina sokolů však zůstala až do sobotního rána.

Jana Sobotová, Sokol Horní Bříza

Se švýcarskými dětmi v Bürserbergu

V rakouských Alpách, v městečku Bürserberg, se v srpnu opět konal letní sokolský tábor. Letošní rok byl ve znamení velké změny. Poprvé, po mnoha letech, nebyla hlavní vedoucí tábora sestra Boženka Jordánová. Této pozice se letos ujal Marcel Chour a zvládl ji na jedničku. Všichni táborníci se sjížděli do chaty Alpila celé odpoledne 8. srpna a postupně se zabydlovali ve svých pokojích. Sešlo se 18 dětí a 9 dospělých – 12 dětí přijelo z České republiky a 6 dětí ze Švýcarska. Po chutném jídle čekal táborníky první, slavnostní nástup se vztyčením sokolské vlajky. V sobotu jsme hráli seznamovací hry, kriket, prošli se po okolí a navštívili místní sýrárnu, kde jsme ochutnali sýry, jogurt a ovocné mléko. Při soumraku jsme na krásném, tajemném místě nedaleko tábora rozdělili děti do družstev. Náplň dalších dnů byla velmi pestrá. Děti soutěžily, hrály různé hry, učily se zacházet s buzolou, osvojily si základy první

pomoci a topografie, naučily se základní uzle, poznávaly květiny a stromy, plnily „kondičku“, zpívaly, vyráběly, poznávaly okolí...

Během tábora jsme se vydali na dva celodenní výlety. Prvním cílem byla nejvyšší hora v blízkém okolí – Monthspitze. Trasa byla náročná, ale počasí nám přálo, a tak se nám podařilo pokořit tuto horu a stanout na jejím vrcholu. Odměnou nám byl fantastický výhled do širokého okolí. Druhý výlet nás zavedl k jezeru Lünensee. Součástí tábora byl i karneval s vyhlášením nejhezčích masek.

Zažili jsme velkou legraci při zábavných večerních programech, na kterých se z velké míry podílely i samy děti. Vznikly i divadelní scénky v podání dětí i dospělých. Všichni jsme se bavili, všichni společně, bez rozdílů věku či země, z které jsme přijeli. A to je podle mě hlavní smysl tohoto tábora. Na závěr už zbývá jen poděkovat všem dospělákům, kteří se podíleli na organizaci tábora. Bez nich by nebyl tábor a ani krásné zážitky.

Andrea Erbenová

Z pohádky do pohádky

Rok od loňského tábora utekl jako voda a my stáli před startem letošního, již 16. dětského letního tábora Sokolské župy Tyršovy – opět v pěkném areálu

rekreačního střediska Blaník-Smrštov v Louňovicích pod Blaníkem.

V sobotu 9. srpna rodiče přivezli 22 kluků a 28 děvčat ve věku 6–15 let. Po zahájení tábora byly děti rozděleny do 4 družstev podle barev triček. Prvním úkolem bylo vymyslet název, zvolit kapitána a vyrobit oddílovou loutku z velké dřevěné vařečky. A názvy? Opět originální – Trpaslíci, Karcoolky,

Žlutí draci a Rákosníčci. Neděle byla ve znamení soutěží družstev, kdy se děti mezi sebou blíže seznamovaly, poznávaly jednotlivé vedoucí a plnily první velký úkol – každý si podle své fantazie vyrobil loutku z menší vařečky. Tu si po celou dobu tábora pečlivě opatrovaly a nacvičovaly loutkové divadlo na pohádkové téma podle svého výběru. Odpoledne bylo naplánováno koupání v řece Blanici – celý břeh se proměnil ve velkou vodní bitvu a mnoho dalších soutěží s využitím vody.

Pondělní dopoledne přineslo lité boje v řadě sportovních disciplín – běhu na lyžích dvojic, běhu v holínkách s kuffíkem, chůzi na chůdách, běhu na 1 kolo, střelby z luku, hodů na cíl a hledání pokladu. Na úterý byl naplánován celodenní pěší výlet, který začal návštěvou kozí farmy v Hrajevicích, pokračoval přes Malý Blaník do Louňovic a zpět do tábora. Další dny patřily především sportovním soutěžím, čtvrtěční zálesácký závod s řadou úkolů a v náročném terénu prověřil důkladně fyzickou kondici (i vedoucích). Přesto se všichni večer zapojili do řady společenských her. Páteční odpolední tradiční pouť byla zaměřena na zkoušku dovedností s netradičním náčiním. Odměnou děti dostaly táborové peníze „Blaňáky“, které si za celotýdenní aktivitu vydělaly. Takto získané peníze utratily v táborovém stánku za propisky, pexesa, pastelky, omalovánky a mnoho dalšího zboží včetně sladkostí. Stánek obsluhoval vodník Jitka.

Poslední večer nás, vedoucí, děti překvapily – vlastnoručně vyrobené loutky a úžasná fantazie – a předvedly čtyři pohádky, které celý týden nacvičovaly. Ale úplný konec to ještě nebyl. Noční „bojovka“ – cesta lesem bez baterky prověřila odvahu a osobní statečnost. Na závěr chci poděkovat všem vedoucím: Míše, Kačce, Janičce, Janče, Evě, Pěťě, Jitce, Kájovi a Pepovi a Středočeskému kraji za finanční příspěvek.

Josef Těšitel, hlavní vedoucí

Co vyprávěla malá Rozárka

Ahoj sokoláci, jmenuji se Rozárka a chtěla bych Vám vyprávět příběh červencového letního tábora ve Střelských Hošticích. Jako loni jsme zahájili naše táborové

dění večerníčkem, kde jsme se všichni představili všem táborovým účastníkům a protože nás bylo mnohem víc, nepamatovala jsem si vůbec nic. Nekoukali jsme se na večerníčka v televizi... byla to převlečená naše Danča Absolonová, která zajišťovala společně s Renátkou Krejčovou každodenní program pro nás malé, ale i pro naše maminky a v některých případech i tatínky.

Byli s námi i ti nejmalinkaťoulinka-tější sokoláci, kteří nás sledovali zatím ze svých kočárků a z klokanek zavěšených na svých maminkách. Budu Vám vyprávět jeden celý den...

...ráno po snídani jsme chodili do učebny, kde jsme pod dozorem našich maminek a maminky pod odborným dozorem Danči a Renátky tematicky tvořili výrobky k daným pohádkovým příběhům – jednou to byla víla Amálka, s kterou jsme tvořili věneček na hlavu, pak to byla Malá čarodějnice, které jsme vytvořili havrana Abraxase, nebo to byl Čmelda, kterému chyběl Brumla, a také s námi byli králíci z klobouku kouzelníka Pokustona.

Když jsme dotvořili, všichni jsme si zacvičili, zazpívali, protáhli si tělíčka, do botiček obuli a ven na hřiště za hezkého počasí, jako správní sokoláci rychle z hnízda vylétli. Venku jsme se nenudili a všechn čas před obědem sportovními a herními činnostmi vyplnili.

Po obědě odpočatí do lesa jsme běželi... různé úkoly jsme s maminkami plnili – poznávali kytičky a jak na tom jsou včeličky, zaměstnávali jsme i zručné ručičky, čmeláčkům Brumlovi a Čmeldovi postavili u stromů domečky.

Po svačince ještě malá hra nebo tvoření, nikdo z nás tady nelení. Zavážeme oči šátkem, na tmě si zahrajeme kolem stromů navázaný je špagátek – nesmím se pustit, jinak netrefím nazpátek...

Mamky si to zkusily, po tmě také chodily – měly to i se strašidly.

Po večeri už se na večerníčka těšíme, téma na další den jen stěží tušíme. Renátka nám pohádku na dobrou noc přečte, krásné sny se nám tu zdají, to mi věřte.

*Rozárka Štefanová
(zážitky čtyřleté Rozárky zaznamenala maminka)*

Letos na jaře spustil Český olympijský výbor projekt s názvem Olympijský víceboj, jehož cílem je přitáhnout děti k pohybu jako k součásti zdravého životního stylu. Během dvou měsíců se aktivně zapojilo 400 škol, kde sportovalo 91 083 dětí. Jelikož se nesoutěží o výkony, ale o počet zapojených žáků, častokrát se do disciplín pustili i školáci, kteří jsou jinak osvobozeni z tělocviku. Výsledky však zároveň potvrdily, že zdatnost dětí výrazně klesá. Proto je tu Sazka Olympijský víceboj.

Osm disciplín, které otestují základní fyzické schopnosti dětí, možnost získat sportovní vysvědčení. Šance na setkání a sportování s olympioniky. Odměna za účast, nikoli za nejdelší hod nebo nejrychlejší šedesátku. Český olympijský výbor společně se Sazkou věří, že právě to je cesta, jak přitáhnout děti k pohybu. Sazka Olympijský víceboj se jako součást dlouhodobé kampaně Česko sportuje na podporu zdravého životního stylu zaměřuje na žáky základních škol.

„Nehleď na výkony, ale na to, aby sportovalo co nejvíce školáků. Díky tomu se do něj mohou pustit třeba i děti, které jsou jinak osvobozené z tělocviku nebo nemají ke sportu předpoklady. Ne všichni budou sportovat dál, ale některé děti se určitě chytanou. Nejde o to, aby jednou překonávaly rekordy, ale aby se pro ně sport a pohyb staly běžnou součástí života,“ řekl Martin Doktor, sportovní ředitel Českého olympijského výboru.

Proto pilotní fáze projektu nezůstala jen jednorázovou akcí. Vždyť od roku 1995 se v Česku zpětínásobil počet obézních dětí, mnozí školáci tráví denně několik hodin u televizi a počítačů. „Česká populace sportuje výrazně méně než lidé v západní Evropě. Kde by se mělo začít, když ne u dětí? Tento projekt má strukturu, je dlouhodobý a promyšlený. Zapadá do celospolečenského tématu obezity mládeže,“ řekl Robert Chvátal, ředitel společnosti Sazka, která se jako generální partner do projektu aktivně zapojuje.

I díky tomu je Sazka Olympijský víceboj plný novinek. „Jednou z nich je sportovní vysvědčení. V tomto ročníku budou žáci plnit osm disciplín, z nichž každá rozvíjí nějakou fyzickou

schopnost, ať už je to výbušnost, ohebnost nebo rovnováha. Ty otestujeme a žákům doporučíme, jakým sportům by se mohli věnovat,“ uvedl Marek Tesař, marketingový ředitel Českého olympijského výboru.

Jelikož se disciplíny budou plnit nejméně dvakrát za školní rok, děti by tak měly získat motivaci zlepšovat se. „Ale nebudeme sledovat výkonnost v rámci třídy nebo školy, nejde o soupeření s ostatními žáky, děti by se měly posouvat v rámci svých možností,“ dodal Tesař.

Na konci prvního pololetí školáci, kteří absolvují všechny disciplíny, získají analýzu svých silných a slabých stránek a s ní i tipy na cvičení, která jim umožní zapracovat na slabinách. Na konci školního roku si pak odnesou vysvědčení s určením svého pohybového typu a s odkazem na škálu sportů, kte-

Osm disciplín Sazka Olympijského víceboje

Ohebnost: Hluboký předklon

Hbitost: T-běh

Silová vytrvalost: Zkrácené sedy-lehy

Rovnováha: Postoj čápa

Rychlost: Sprint 60 m

Běžecská vytrvalost: Běh na 500 m (1. stupeň) / běh na 1000 m (2. stupeň)

Výbušnost: Skok z místa (1. stupeň) / Trojskok snožmo z místa (2. stupeň)

Síla: Hod basketbalovým míčem

ré by jim mohly jít a bavit je. Rodiče tak dostanou návod, do kterého klubu v okolí mohou děti zapojit. Těm, kteří nemohou financovat sportování svých potomků, pak může pomoci Česká olympijská nadace.

Rodičům nejmenších školáků z prvních až třetích tříd je zase určena Sportovní žakovská knížka, která nabádá děti k tomu, aby s pomocí svých blízkých plnily jednoduché úkoly, jež jsou zároveň pohybovými aktivitami – budou se tak s rodiči učit házet žabky nebo luštit kvíz na téma, které potraviny jsou pro ně dobré a které nikoli. „Motivujeme

Sazka Olympijský víceboj motivuje děti k pohybu

děti, aby třeba nejezdily do školy dvě zastávky tramvají, ale šly pěšky,“ dodal Marek Tesař.

Povzbuzením k pohybu je i možnost setkání a sportování s olympioniky. Sazka Olympijský víceboj podporuje deset ambasadorek zvučných jmen, na 58 zastávkách ve školách je budou doprovázet i legendy z Českého klubu olympioniků. „Přítomnost sportovců byla na jaře velmi motivační jak pro děti, tak pro učitele, kteří jsou pro nás klíčovými partnery. Bez jejich kooperace nemá tento projekt šanci na úspěch, proto se snažíme vymyslet motivační programy i pro ně,“ dodal Marek Tesař.

Ulehčením pro učitele je i spojení Sazka Olympijského víceboje s Odznakem Všestrannosti Olympijských Vítězů. Projekt olympijských vítězů Roberta Změlíka a Romana Šebrleho, v němž se soutěží, je přirozenou nadstavbou pro talentované děti, které už mají ke sportu vztah.

„Všichni máme zájem vrátit do základních škol to, co jsme zažívali my, když pro devadesát pět procent žáků byla neoblíbenějším předmětem tělesná výchova,“ uvedl Robert Změlík, olympijský vítěz v desetiboji z Barcelony 1992 a zakladatel OVOV.

Marketingový ředitel ČOV Marek Tesař dodal: „Domluvili jsme se na spojení sil. Když učitelé dělají nominaci na soutěže jako je OVOV, vyberou deset dětí a ostatní na nominaci koukají. Na ty, kteří zůstanou na lavičce, je zaměřen Sazka Olympijský víceboj. Ale jelikož bude generovat spoustu dětí, které se výkonnostně budou zlepšovat, chceme pro ně najít platformu. Jsem přesvědčen, že toto spojení přinese možnost zapojit ještě více dětí do OVOV.“

Takhle se na jaře sportovalo při Olympijské hlídce v základní škole v Kameničkách.

Postoj čápa, novou disciplínu, si při představení Sazka Olympijského víceboje vyzkoušeli společně s dětmi také učitel Miloslav Horák, ambasadoři projektu Kristýna Kolocová, Markéta Sluková a Vavřínek Hradilek, světová šampionka v trojskoku Šárka Kašpárková, ředitel Sazky Robert Chváta, olympijský vítěz v desetiboji Robert Změlík a Marek Tesař, marketingový ředitel Českého olympijského výboru.

Dvojnásobná olympijská medailistka Adolfina Tkačíková-Tačová, která začínala sportovat v Sokole, ukázala dětem v Třinci, že je stále ohebná.

Sazka Olympijský víceboj v bodech

- Projekt, jehož cílem je přivést žáky základních škol ke sportu jako k součásti zdravého životního stylu, bude probíhat po celý školní rok.
- Osm disciplín prověří základní fyzické schopnosti dětí. Díky tomu žáci, kteří v 1. pololetí absolvují všechny disciplíny, dostanou sportovní vysvědčení s analýzou svých silných a slabých stránek s tipy na cvičení pro zlepšení slabín. Analýzu výsledků třídy mohou získat také učitelé.
- Školáci, kteří splní všechny disciplíny ve 2. pololetí, obdrží sportovní vysvědčení s určením pohybového typu a s doporučením vhodné škály sportů a oddílů ve svém okolí.
- Děti budou k pohybu i nadále motivovat také olympionici. Projekt nadchl i sportovce, proto má nyní deset ambasadorů, jimiž jsou Vavřínek Hradilek, Veronika Vítková, Mirka Knapková, Markéta Sluková, Kristýna Kolocová, Ondřej Bank, Tomáš Verner, Martina Sábílková, Denisa Rosolová, Jiří Prskavec. Projekt podporují také členové Českého klubu olympioniků. Sportovci se s dětmi budou setkávat v rámci Olympijských hlídek a Tréninků se sportovci.
- Školy soutěží také o ceny. Ty neaktivnější si rozdělí sportovní vybavení v celkové hodnotě 500 000 korun, startovní sety se sportovním vybavením vybojuje prvních 500 registrovaných škol.
- Pro nejmenší školáky z 1.–3. tříd je připraveno nové vydání Sportovní žákovské knížky s postavičkami Čtyřlístku, díky které mohou plnit zábavné mimoškolní pohybové aktivity, sbírat za ně nálepky a bojovat o dárek. Knížka vyžaduje i zapojení rodičů.
- Součástí Sazka Olympijského víceboje se nově stal také Odznak Všestrannosti Olympijských vítězů. Projekt olympijských vítězů v desetiboji Roberta Změlíka a Romana Šebrleho bude přirozenou nadstavbou pro nejtalentovanější děti.
- Registrace začala 23. 9. 2014 na webu www.ceskosportuje.cz/sazkaolympijskyviceboj.
- Česko olympijskou nadaci můžete kontaktovat na adrese www.olympic.cz/nadace

Česká obec sokolská boduje ve světě

■ Česká obec sokolská se na kampani podílí největším počtem pořádaných akcí v České republice – 36 pořádanými akcemi chce přilákat k pohybu všechny, kteří hledají „svůj pohyb“. Česká obec sokolská je také dobrým příkladem pro ostatní podobné organizace působící po celé Evropě. Důkazem je i uveřejnění dvou příkladů projektů ČOS na hlavním evropském blogu kampaně. První projekt je zaměřen na propagaci skákání přes švihadlo – rope skipping a druhý na rozšiřování populární pohybové aktivity pro mládež – parkouru. Plné texty informací o těchto projektech, které tak jsou zároveň i dobrou prezentací a propagací České republiky a České obce sokolské, naleznete v následujících odkazech.

<http://blog.nowwemove.com/skipping-rope-with-sokol-czech-republic/>
<http://blog.nowwemove.com/take-charge-of-your-destiny-with-the-art-of-movement/>

Martin Chlumský

Cíle MOVE Weeku – týdne pohybu pro rok 2014

- 2000 MOVE akcí
- 33 zapojených zemí
- 250 zapojených měst a obcí
- 1 000 000 účastníků
- 25 000 dobrovolníků

Největší evropská událost sportu pro všechny, MOVE Week (týden pohybu), je akorát – v době, kdy dostáváte toto vydání na stůl – v plném proudu. V týdnu od 29. září do 5. října se po celé Evropě konají stovky akcí tohoto projektu. Jeho cílem je rozhýbat Evropany a rozšířit povědomí o přínosu pravidelného pohybu pro společnost. V České republice se uskuteční 46 akcí. Hlavními koordinátory kampaně zde jsou Česká obec sokolská a Česká asociace sportu pro všechny.

5 faktů z výsledku šetření Eurobarometru v České republice

- 10 % obyvatelstva pomáhá dobrovolně při organizaci sportovních aktivit.
- Největší bariérou pro pravidelný pohyb a sportování obyvatel v ČR je nedostatek času (52 %).
- Nejčastější motivací pro pohyb je zlepšení zdraví (50 %), zábava (39 %) a snížení váhy (20 %).
- ČR je třetí v Evropě v možnosti zapojení do pohybových aktivit na pracovišti (19 %) po Litvě (26 %) a Estonsku (20 %).
- Pouze 11 % českých obyvatel jsou členy sportovního klubu.

O kampani MOVE Week

Nedostatek pohybové aktivity je větší hrozbou pro veřejné zdraví než kouření. Dvě třetiny dospělé populace nad 15 let v Evropě nedosahují doporučené úrovně aktivity a jako následek se odhaduje, že nedostatek pohybu přispívá až k jednomu miliónu úmrtí, tj. okolo 10 % z celkového počtu úmrtí ročně v Evropě. V České republice 35 % obyvatel nikdy nesportovalo. MOVE Week (týden pohybu) je každoroční celoevropská akce v prvním říjnovém týdnu. Cílem MOVE Weeku je propagovat zdravotní přínosy pohybové aktivity a povzbudit k pravidelné účasti na sportovních a pohybových aktivitách. Napříč Evropou se celá řada organizací, dobrovolnických skupin, klubů a jednotlivců, známých jako MOVE Agents (organizátoři akcí) připojila ke kampani a pořádala akce v rámci MOVE Week 2013.

■ Letos se konal již 4. ročník akce Prázdniny končí, Sokol začíná, pro kterou překvapivě zdomácnělo označení Prakosoza. Po Krkonoších, Šumavě a Orlických horách jsme letos náš srpnový týden prožili v Jizerských horách, kde hlavní základnou byl penzion Kamenice v Josefově Dole. Jako obvykle se na akci setkali členové tří sokolských jednot (Spořilov, Horní Bříza a Žihle), tentokrát 34 dětí ve věku 6 až 16 let, 6 dospěláků a jeden pes.

Jednou z novinek letošní Prakosozy byl komfort odvezených zavazadel. Veškeré přestupy, a že jich bylo, se pouze s malými batůžky daly zvládnout hravě. Navíc jsme poslední úsek ze Smržovky do naší základny pojali jako první výlet. Jak se ukázalo, 6,5 kilometru přes Bukovou horu bylo tak trochu zatěžkávacích. Děti šlapaly, o to nic, ale někde chyběla pláštěnka, jinde byla, ale malá, v mnoha případech po první přepršce „čvachtalo“ v botách. Nicméně, jak je známo, děti jsou omyvatelné a dají se usušit. Navíc nám po příchodu v penzionu uvařili čaj a zatopili v krbu. Další den jsme se dopoledne vydali na vodopád na Jedlové a odpoledne využili krásné hřiště za chalupou na interkros, střelbu ze vzduchovky, stolní tenis, skákání přes švihadlo a uzlování. Po večeri jsme všichni popřáli dvěma devítiletým oslavencům, kteří se narodili

My, co spolu chodíme po horách

každý v jiném městě, ale stejný den. Od táboráku pak děti po skupinách odcházely podle popisu hledat místo, kde na ně čekala pověst o strážci Jizerských hor, kterým není nikdo jiný než duch Muhu. Po návratu na základnu jej pak společně při baterce nakreslily. Pondělí dopoledne patřilo výletu na rozhlednu Slovanka, ze které byl úžasný výhled do okolí, ačkoliv je jen ve výšce 820 m n.m. a nebe bylo „zakaboněné“. V úterý jsme se vydali do Liberce a lanovkou na Ještěd. Díky vymetené obloze jsme si od vysílače patřičně vychutnali rozhled na všechny strany a pak jsme se pustili naplánovanou trasou dolů do údolí. Večer pak patřil čtyřem nejstarším náctiletým, připravili jsme pro ně noční hru odpovídající jejich věku.

Středa byla mírně odpočinkovým dnem. Dopoledne jsme si prošli naučnou stezku Gustava Leutelta. Cestou jsme se vyfotili jak „v nebi“, tak na Čertových kamenech v Pekle. Odpoledne jsme zrádně donutili děti mobilizovat na prázdniny s radostí odložené doved-

nosti a absolvovat soutěž založenou na pamatování informací o Jizerských horách. Odměnou pak byla střelnice, kterou připravil jeden z dospěláků. K radosti dětí se střílelo na žvýkačky a velké čokoládové bonbóny.

Na čtvrtěční celodenní výlet jsme se rozdělili na dvě skupiny. Větší chodci šli přes Smědavu na Jizeru (1122 m.n.m.) a zpět přes vodní nádrž Josefův Důl, ušli téměř 30 km. Kratší trasa byla přibližně 15 kilometrů a vedla na Protrženskou přehradu, Na Čihadla a zpět přes vodopád na Jedlové. V pátek se jelo do Jablonce nad Nisou. Nejdříve naše cesta vedla do půvabného Muzea hraček, kde si každý z nás našel něco obdivuhodného. Pak jsme si dali obědový balíček na náměstí a dále už následoval přesun do místního bazénu. Sobotní ráno patřilo poslední rozcvičce, po snídani se balilo a pak už zbyl čas jen na poslední fotky. A byl konec.

Příští rok bude mít Prakosoza již páté narozeniny. V tradičním termínu bychom rádi s dětmi jeli do Krušných hor a týden před tím na několikadenní expedici na Malou Fatru. Jak už označení napovídá, expedice bude určena starším a zkušenějším účastníkům předcházejících akcí Prázdniny končí, Sokol začíná.

*Jana Sobotová
(Sokol Spořilov a Horní Bříza)*

Počátky patří sokolům

■ Posledních čtrnáct dní v srpnu patří v Počátkách již tradičně sokolům z Prahy. Setkávají se zde cvičenci všestrannosti ze Sokola Vyšehrad, Radotína a Vršovic.

Vyšehrad jezdí do Počátek již 22 let, a tak zde vybudoval velice dobré zázemí. Díky němu je tělocvična velice dobře vybavena nářadím přivezeným z Prahy, a tak se mohou cvičenci připravit na závody TGJ a všestrannosti.

Mimo přípravu na závody zde navazujeme nová přátelství mezi týmy, které jsou při závodech konkurenty.

Sokol Vršovice byl letos v Počátkách po osmé a již se těšíme na příští rok.

*Dagmar Fischerová,
Sokol Praha Vršovice*

Czech Sokol Cup 2014 v badmintonu

■ Sokol Plzeň-Doubrovka uspořádal o prvním zářijovém víkendu již 13. ročník Czech Sokol Cupu v badmintonu, který se odehrál v areálu 25. základní školy v Plzni Sokol Plzeň-Doubrovka. Tradičně začínáme turnaj čtyřhrami, sehráli jsme je za páteční odpoledne v početných skupinách ve třech ze čtyř kategorií. Sobotní program zahájila – také tradičně – česká hymna v podání Miroslava Bartoše, člena opery divadla J. K. Tyla, a krátké úvodní slovo ředitelky školy Mgr. Syřínkové. Pak jsme už rozehráli dvouhry v pětičlenných, resp. čtyřčlenných skupinách. Opět vše s uplatněním nového scoring systému. Z každé skupiny postoupili dva nejlepší hráči, resp. hráčky do semifinále, které se odehrálo až v neděli. Výjimkou byla dvouhra chlapců v kategorii do 15 let, kde nejlepší dva hráči postupovali do čtvrtfinále. Nedělní program vyplnily semifinálové a finálové zápasy dvouher ve všech věkových kategoriích, doplněné čtyřhrou chlapců v kategorii U15. Předání pohárů a cen zakončilo dvoudenní program 13. ročníku Czech Sokol Cupu.

Možná se hodí popsat první dojmy spojené s novým scoring-systémem. Zkrácení turnaje se jistě dalo očekávat. Stejně tak i význam vlastních chyb – za každou se poměrně drazé platí. A pokud si někdo nechá nějaký čas na „rozjezd“, obvykle ztratí celý set. Je těžké dělat nějaké závěry z jednoho – a ještě dětského – turnaje. Jednoznačně můžeme mluvit o celkovém zkrácení doby trvání turnaje a rychlejším průběhu měření sil mezi soupeři rozdílné úrovně. Zajímává se mi zdá být záležitost koučinku – jakožto účastník/pozorovatel na dětských turnajích vítám snížení možnosti zásahu dospělých do průběhu jednotlivých zápasů.

Za zhruba 13 hodin trvání celé akce jsme na pěti kurtech sehráli 169 zápasů, z nichž bylo naprostá většina třísetových.

Sluší se poděkovat těm, kteří pomohli turnaj zorganizovat, resp. svojí podporou umožnili jeho uspořádání: ČOS – odbor sportu, společnosti Kooperativa, L-Café vending i Dufek sport. Dík patří samozřejmě také 25. základní škole, tradičnímu partnerovi akcí, které badmintonový oddíl T. J. Sokol Plzeň-Doubrovka pořádá.

*Milada Nováková,
Sokol Plzeň-Doubrovka*

Přehled výsledků v jednotlivých disciplínách a kategoriích

Dvouhra chlapců U15: 1. Segl Martin – výběr Východních Čech (RSC), 2. Lonziarič Domen – BK Mladost Lendava/Slovinsko, 3. Ehm Matěj – výběr Východních Čech (RSC), 4. Sebera Vojtěch – Astra Praha.

Dvouhra dívek U15: 1. Seifertová Adéla – výběr Východních Čech (RSC), 2. Bártová Rozálie – výběr Východních Čech (RSC), 3. Hlušíčková Nicole – výběr Západních Čech (RSC), 4. Horová Eva – TJ Plzeň – Bílá Hora

Dvouhra chlapců U17: 1. Lecián Kristián – Astra Praha, 2. Sedláček Filip – Sokol Dobruška (výběr ČOS), 3. Šendlinger Nejc – BK Mladost Lendava /Slovinsko), 4. Ladma Martin – Sokol Dobruška

Dvouhra dívek U17: 1. Doler Maša

– BK Mladost Lendava/ Slovinsko, 2. Vacková Pavlína – Sokol Dobruška (výběr ČOS), 3. Polívková Eliška – USK Plzeň, 4. Kubečková Veronika – Sokol Dobruška

Čtyřhra chlapců U15: 1. Ehm M., Grund M. – výběr Východních Čech (RSC), 2. Waller D., Sebera V. – Astra Praha, 3. Mráz Š., Viktora J. – výběr Západních Čech (RSC), 4. Vykydal M., Segl M. – výběr Východních Čech (RSC)

Čtyřhra dívek U15: 1. Seifertová A., Bártová R. – výběr Východních Čech (RSC), 2. Hlušíčková N., Zemková E. – výběr Západních Čech (RSC), 3. Strnadová I., Tichá B. – BR Badminton Rychnov n.K., 4. Horová E., Horová M. – B. Hora/Sokol Dobruška

Čtyřhra chlapců U17: 1. Šendlinger N., Lonziarič D – BK Mladost Lendava/Slovinsko, 2. Sedláček F., Kalina V. – Sokol Dobruška (výběr ČOS), 3. Ladma M, Csibri D. – Sokol Dobruška (výběr ČOS), 4. Cramer E. H., Jensen T. T. – Aalborg /Denmark

Čtyřhra dívek U17: 1. Doler M., Kubečková V. – Lendava (Slo)/Sokol Doruška, 2. Vacková P., Hlavsová D. – Sokol Dobruška (výběr ČOS), 3. Polívková E., Lyngsoe K. – USK Plzeň/Aalborg (DK), 4. Baštářová A., Syřínková E. – Sokol Dobruška

Úspěch žákovského družstva vysočanských tenistů

■ Smíšené šestičlenné družstvo žáků T. J. Sokol Vysočany, jako úřadující vítěz ligy, se zúčastnilo mistrovství ČR v tenisu v Rakovníku ve dnech 21.–24. srpna. Družstvo tvořili čtyři kluci, dvě děvčata a jedna náhradnice: Martin Janoš, Lukáš Bruckner, Erik Vavák, Martin Kazda, Tereza Krejzová, Lucie Hromková, Kateřina Šelmátová.

Po čtvrtěční úspěšné kvalifikaci proti silnému týmu Jihlavy (6:3), jsme postoupili mezi nejlepších osm družstev ČR a tím do bojů o umístění. Prohráli jsme pouze s pozdějším vítězem, se Spartou Praha. Po vítězných utkáních s týmem Severočeské sportovní (5:4) a Rožnovského TK (5:4) jsme obsadili skvělé 5. místo.

Ač tenis je sportem jednotlivců, chtěl bych vyzvednout týmovou morálku a práci družstva, které jsem jako kouč vedl.

Aleš Vejšický, trenér oddílu tenisu Sokol Vysočany

Dvě družstva TO Sokol Nehvizdy A a TO Sokol Nehvizdy B v krajském čtvrtfinále!

FOTO: IVANA FRAJMANOVÁ

FOTO: LEONA CIBULKOVÁ

1. Nejlepší čtyři družstva ve Středočeském kraji ve finále. Družstvo Sokola Nehvizdy druhé zleva s kapitánem Jirkou Lorenzem.

Žáci ze Sokola Nehvizdy třetí v kraji

■ Žákovská družstva věkové kategorie 6–7 let tenisového oddílu Sokola Nehvizdy dosáhla letos největšího úspěchu. Po zdařilé základní části v květnu a červnu, ve které mladí tenisté porazili spoustu silných družstev, postoupila dvě družstva – Sokola Nehvizdy A (Dominika Grábnerová, Tomáš Lorenz, Kryštof Cibulka, Jakub Cibulka) a Sokola Nehvizdy B (Alexandr Gučkov, Sofie Dixová, Karolína Dobružská, Lucie Dostálová) – do krajského čtvrtfinále! Z postupu do finálové části soutěže družstev Středočeského kraje se 30. srpna radovalo družstvo Sokola Nehvizdy A, které postoupilo mezi nejlepší čtyři z 32 družstev ve Středočeském kraji.

Finálovou část celé letošní krajské soutěže družstev kategorie 6–7 let jsme z pověření Středočeského tenisového svazu pořádali u nás v Nehvizdech 7. září. Do finále se

probojovala čtyři družstva – Sokol Nehvizdy A, Lokomotiva Zdice, TK PBtisk Bohutín a TK Radošovice. Naše družstvo A (Dominika Grábnerová, Tomáš Lorenz, Kryštof Cibulka, Jakub Cibulka) dosáhlo obrovského úspěchu, když získalo celkové 3. místo ve Středočeském kraji! Finále mělo báječnou sportovní a diváckou atmosféru, skvěle jsme zvládli organizaci a bylo vidět, že máme tenis v Nehvizdech rádi. Moc děkuji rozhodčím Davidovi Jacikovi, Filipovi Grábnerovi, Míše Dundové a Natálce Sixtové, kteří odřídili za celý den celkem šestatřicet zápasů a výborně zvládli dramatické koncovky jednotlivých utkání. Bronzové medaile jsou nádherným úspěchem našeho družstva, oddílu, trenérů a současně celého nehvizdského tenisu a všech, kteří ho podporují a mají rádi.

Petr Kopřiva, Sokol Nehvizdy

Družstvo TO Sokol Nehvizdy A po fantastickém úspěchu – celkové 3. místo ve Středočeském kraji! Zprava: Jakub Cibulka, Dominika Grábnerová, Kryštof Cibulka, Tomáš Lorenz, vedoucí oddílu a trenér Petr Kopřiva.

FOTO: JAN CIBULKA

3. kolo Hill's cupu

■ V Sadské u Prahy se v neděli 17. srpna konalo již třetí kolo závodního poháru Hill's cup 2014 v canicrossu. Den před tímto závodem byl pro závodníky zorganizován již tradiční triatlon Železný pes. I na této akci, stejně jako na samotném poháru, se organizačně podílel Sokol Maxičky. V neděli během 3. kola se závodníci utkali ve všech disciplínách, tedy bikejörinu, canicrossu a tzv. scooteru (koloběžka s jedním či dvěma psy). Trať měřila 4,6 km a pro příchozí, řekněme pro začátečníky, byla naznačena trať o délce 2,5 km. Obě tratě byly v krásné přírodě s naprosto vyhovujícím povrchem spočívající v měkké lesní cestě.

Na své si opět přišly také děti a junioři. Junioři se tentokrát poprali s tratí 2,5 km a pro děti byly připraveny tratě úměrně jejich věku. Pro organizátory bylo příjemným překvapením, kolik rodičů s dětmi nakonec dorazilo i z blízkého okolí Sadské. Nakonec závodilo dohromady 25 dětí od 3 do 10 let. Celkově se tohoto víkendu zúčastnilo 65 závodníků. Členové T. J. Sokol Maxičky byli ve třetím kole opět velmi úspěšní, když obsadili v nominačních kategoriích následující místa: 1. v kategorii CCM 19–39 let Michal Ženíšek, 3. v kategorii CCM 19–39 let Vladislav Šáfr, 1. v kategorii CCM 40–49 let Jiří Suchý, 2. v kategorii CCM 40–49 let Daniel Hakl, 3. v kategorii CCM 40–49 let Petr Smrčka, 1. v ka-

tegorii CCW 19–39 let Michaela Srchová, 3. v kategorii CCW 19–39 let Ivana Velkoborská, 1. v kategorii CCW 40–49 let Monika Šrámková, 1. v kategorii CCW 50+ Ilona Škálková, 1. v BKJM 40–49 let Jiří Suchý, 1. v BKJM 50+ Pavel Ženíšek, 1. v BKJM 60+ Vlasta Keltner, 1. v BKJW 19–39 let Marie Ševelová, 2. v BKJW 19–39 let Linda Suchá.

Tři medaile hradeckých atletů z MČR

Před startem závodu na 110 m překážek – první a pátý zleva jsou hradečtí atleti Rykl a Doležal

■ Atletické mistrovství ČR mužů a žen do 22 let na dráze, které se konalo poslední srpnový víkend v Jablonci nad Nisou, přineslo atletům Sokola Hradec Králové tři medaile. Na zlato dosáhl na trati 400 m Michal Desenský. Bronzový na 110 m př. doběhl Jan Doležal. Stříbrnou příčku vybojovala štafeta na 4x 400 m.

Oba účastníci velkých světových akcí – sprinter Michal Desenský, finalista mistrovství Evropy, a vícebojař Jan

Doležal, účastník mistrovství světa juniorů – splnili medailová očekávání. Desenský si ve výborném čase 47,40 doběhl pro bezproblémové vítězství na čtvrtce. Osmnáctiletý Doležal se mezi až o čtyři roky staršími kolegy neztratil a na krátkých překážkách (110 m) vybojoval bronz časem 14,79. Oba dva reprezentanti společně s Lukášem Hodboděm a Vitem Müllerem – letošními posilami z Nymburka – získali stříbrné medaile v dlouhé štafetě.

Volejbalový Spirit cup ovládla slovenská extraliga

■ Porazit jednoho extraligového soupeře bylo reálně víc přáním než plánem trenéra a manažera volejbalistů Sokola Bučovice Zbyňka Čížka na Memoriálu Ing. Vladimíra Spirita, který bučovičtí sami 23. srpna pořádali. Nakonec jeho svěřenci získali dva extraligové skalpy a poprvé v jedenácti ročních turnaje postoupili do semifinále.

Hned v úvodním utkání své skupiny domácí sokoli nachytali na hruškách aktuálního držitele slovenského dublu, tedy vítěze tamní extraligy a národního poháru, Chemes Humenné. Ve druhém utkání pak zdolali přední český extraligový ČZU Praha. „Humenné jako by se v prvním utkání spíš aklimatizovalo, takže mnohem těžší zápas pro nás byl s Pražany. Jsem nesmírně šťastný, že

jsme si v této konkurenci mohli zahrát semifinále,“ radoval se po turnaji Čížek, přestože dál už jeho tým jen prohrával. Dalo se to čekat, protože konkurence byla skutečně mimořádná, mimo jiné na turnaj přijely dva nejlepší slovenské týmy a nejvyšší národní soutěž hrají i třetí zahraniční účastník Nitra a všechny ostatní zúčastněné české týmy. Rozdíl dvou tříd od ostatních soupeřů s plně profesionální přípravou se musel projevit.

V závěrečných bojích o třetí místo prohrály Bučovice se Zlínem 0:2, ve slovenském finále pak Humenné porazilo Myjavu 2:1.

Projekt Legie 100 zahajuje

■ Letos na podzim oficiálně startuje projekt Legie 100, který organizuje Československá obec legionářská a jehož partnerem je Česká obec sokolská. V této souvislosti jsme požádali předsedu Československé obce legionářské bratra Pavla Budinského o představení tohoto projektu čtenářům našeho časopisu. Dopis, který nám zaslal, adresuje všem sokolům, všem členům České obce sokolské:

Vážené sestry a bratři sokolové, rád bych vám sdělil, že již za několik týdnů, konkrétně 11. října letošního roku v Praze na Vítkově, bude oficiálně, chcete-li slavnostně, odstartován projekt Legie 100. A to ukázkou historické přísahy České družiny 11. října 1914 na Sofijském náměstí v Kyjevě. V téže roce se ovšem konala i přísaha roty „Nazdar“ ve Francii. Jinak řečeno, oficiálním zahájením projektu Legie 100 chceme připomenout 100. výročí vzniku československých legií, které tolik znamenaly pro vznik samostatného československého státu v roce 1918. Zde chci zdůraznit, že právě sokolové byli při vzniku našich legií jak ve Francii, tak i v Rusku a do jejich budování a fungování vnesli nejen sokolskou disciplínu a sokolský řád, ale rovněž takové hodnoty, jako je demokracie, vlastenectví a služba vlasti.

Projekt Legie 100 se začal realizovat již před několika lety a Československá obec legionářská v duchu slibu daném veřejně na jejím manifestačním sněmu převzala odpovědnost poté, co nebylo jasné, kdo celý projekt zrealizuje, kdo ho bude financovat, kdo zorganizuje jednotlivé akce...

Za tu dobu se toho ale hodně změnilo. Docílili jsme toho, že náš harmonogram projektu, zpracovaný již někdy v roce 2011, byl přijat, je generální scénář aktivit směřujících k oslavám 100. výročí vzniku Československé republiky. Dosáhli jsme – po řadě jednání – podpory vlády, byla zřízena meziresortní komise pro realizaci našeho projektu, máme podporu ministrů, hejtmanů, řady institucí, s nimiž jsme

uzavřeli v tomto směru memoranda o spolupráci, založili jsme Nadační fond projektu Legie, do něhož se nám daří získávat prostředky i od stovek a snad i tisíců drobných dárců.

Přiznám se, že ještě před nějakým rokem jsem měl velké pochybnosti o tom, zda to všechno zvládneme. Třeba v souvislosti s výrobou repliky legionářského vlaku, jehož vytvoření a provozování po českých městech a obcích je jednou z hlavních částí projektu Legie 100. Ale když jsem loni na brněnském výstavišti na veletrhu IDET 2013 viděl první tři zrekonstruované vagony, které si prohlédlo téměř padesát tisíc návštěvníků, začal jsem mít jistotu, že se nám to podaří.

Teď ji mám. Jak už jsem uvedl, v nejbližších dnech stíháme v Národním památníku na Vítkově pomyslnou pásku.

A budou následovat další aktivity a akce až do roku 2020. Jsem pevně přesvědčen, že budou úspěšné a že hlavní smysl projektu, tedy po šedesáti letech zamlčování pravdy o československých legionářích, o jejich ideálech inspirovaných jak Sokolem, tak i zakladateli čs. státu, dokážeme tímto projektem oslovit širokou veřejnost. Věříme, že v ní stále doutná plamen vlastenectví, možná víc, než jsme čekali.

Česká obec sokolská je partnerem projektu Legie 100 a věřím, že podpoří naše aktivity všude, kde to bude jen možné. Bez Sokola by nebylo čs. legií, bez legií by nevznikla naše státní samostatnost. To je to, co nás se Sokolem stále spojuje.

*MUDr. Pavel Budinský, PhD., MBA
předseda Československé obce
legionářské*

NA PAMÁTKU BOJE
O ČESKOU UNIVERZITU V BRNĚ.

„Vítáme-li nepravdivost a mlčenlivost a ní, pělíme ji smrti“ (Rousseau.)

„Život je zanechán na obětování se jednotlivců pro celok.“ (H. P. Bismarck.)

ČESKÝ DĚLNÍK
FR. PAVLÍK Z VEL. OŘECHOVA,
zavražděný německým vojákem od 49. pěš. pluku 2. října 1905.

„Žádná smrt nemůže být zlá, které předchází život dobrý“.
Krummerus

Sokol a italské legie ve Velké válce (I.)

„Bez Sokola by nebylo legií, bez legií by nebylo Československa!“

T. G. Masaryk

■ **Od vypuknutí První světové války a vzniku prvních vojenských jednotek, které se staly základem československých legií, uplynulo letos již sto let. Pamětníci těchto událostí již nejsou mezi námi, ale jejich vzpomínky jsou zatím stále ještě zčásti zachovány v jejich vyprávění, která utkvěla v paměti jejich dětí a vnuků. Z nich vychází i následující dvoudílný článek bratra Svatopluka Valníčka ze Sokola Brno-Husovice, jehož otec bojoval v československých legiích v Itálii. V tomto vydání přinášíme první část, která má podtitulek**

Za dvouhlavého orla, zajetí, čs. dobrovolnické sbory

Protože budeme psát o sokolech legionářích, začneme vzpomínkou na dny brněnského sokolského sletu, konaného ve dnech 27. a 28. června 1914 na cvičišti za dnešní Veterinární a farmaceutickou univerzitou, jehož se můj otec účastnil jako šestnáctiletý. Ne sice jako cvičenec, ale jako divák, i když byl členem Sokola Brno II. Slet byl přerušen, když na střeše kasáren v sousedství sletišť byl vztyčen černý prapor a následným vystoupením zástupce

zemského místopředsedy pro Moravu, který oznámil, že arcivévoda Franz Ferdinand d'Este a jeho manželka, rozená hraběnka Chotková, podlehlí atentátu v Sarajevu. Pak tento zemský úředník ukončil slet. Jak vzpomínal profesor List z tehdejšího brněnského VÚT, slet měl být politickou manifestací, projevem národní síly a uvědomění. Byl konán pod záštitou městských rad Brno-Královo Pole a Brno-Husovice a obecních zastupitelstev Žabovřesk a Židenic. Po atentátu si lidé ihned uvědomili, že to znamená válku.

Slet se sice potom konal v náhradním termínu 12. července, ale byl postížen velkou bouří a průtrží mračen. Otec, který byl opět jako divák na stejném sokolském cvičišti, mi vyprávěl, jak utíkal z tohoto stadionu v Brně – Králově Poli za letní bouře a v tak prudkém dešti, že si prchající ženy a dívky přehrnovaly svrchní šaty přes hlavu a běžely v dešti ve spodničkách, které tehdy ovšem byly většinou bohaté. Krátce nato téměř všichni vojny schopní muži v Rakousko-Uhersku rukovali do císařsko-královské armády.

Ve Francii byli hned na počátku války zařazováni dobrovolníci z Čechů tam žijících, nebo dlouhodobě pobývajících, do cizinecké legie a čeští dobrovolníci

zde vytvořili rotu Nazdar (Compagnie Nazdar) v počtu 250 mužů. Jejimi členy byli většinou pařížští sokolové. Rovněž krátce po vzniku války dostali v Rusku žijící Češi, popřípadě Slováci, povolení zřídit Českou družinu. Jak víme, na rozdíl od Ruska a Francie byly v Itálii rozdílné předpoklady pro vznik českých, respektive československých vojenských jednotek. Jednak Itálie vstoupila do války proti Rakousko-Uhersku až v květnu 1915, jednak na rozdíl od zmíněných dvou států nebyly v Itálii české, ani slovenské kolonie, z nichž by se mohli již na začátku války přihlašovat Češi do armády na straně spojenců, tak jak se to dělo v Rusku a Francii. Mohly tedy čs. jednotky vznikat jedině z Čechů, popřípadě Slováků, kteří byli v rakousko-uherské armádě, kteří přicházeli počínaje pozdním jarem 1915 na rakousko-italskou frontu do Slovinska, byli Italové zajati a dostali se do zajateckých táborů. Téměř všichni národně uvědomělí čeští vojáci v rakouské armádě na rakousko-italské frontě nechtěli bojovat za císaře pána. Rozhodně už ne koncem prvního půlroku 1917, kdy odjížděl z Brna na frontu pochodový prapor, do něhož byl zařazen můj otec. V té době již vojáci věděli o existenci českých jednotek v Rusku a doufali, že se jim

podatří při nějaké příležitosti odejít na druhou stranu, nebo se dát zajmout.

Už situace a společenské klima, jež se vytvořily léta před válkou, ovlivňovaly pozdější osudy a názory českých vojáků po jejich povolání do první světové války. Byla to rodinná výchova, rodinné tradice, někteří učitelé ve škole (u mého otce to byl například na prvním českém gymnasiu v Brně vlastenecký profesor Hiller, také nadšený sokol), byla to i četba literatury, například Jirákových historických románů, cvičení a ideová výchova v Sokole (otec byl od mládí cvičencem Sokola Brno II) a děje, které předcházely v letech jejich dětství a mládí před válkou. To vše mohlo být rozhodující při rozhodování, zda jít znovu do války, a to proti Rakousku. U mého tatínka to byl do značné míry i vliv jeho otce. Přispívaly i některé špatné zkušenosti s poměry v Rakousko-Uhersku. Například dne 2. října 1905 byl na schodech Besedního domu při demonstracích za založení brněnské university probodnut jeden z demonstrujících, dělník a člen Sokola Brno II, František Pavlík z Ořechova. Vrahem byl voják 49. brněnské německé pluku, který měl štáb v Brně a doplňovací velitelství ve Sv. Hypolitu v Rakousku. Protože událost způsobila velké pobouření veřejnosti, byl tento „neznámý vojín“ již den po vraždě služebně přeložen do Sv. Hypolita, a to velitelem pluku, kterým byl patrně, podle přibližně v té době tiskem vydaného rakouského vojenského pořádku, oberst (plukovník) Karl Trnka von Dornvehr.

Jak mi otec vyprávěl, před pohřbem poslal můj dědeček mého otce, kterému tehdy nebylo ještě sedm roků, do květinářství a dal objednat věnec s červenobílou stuhou a nápisem „Z krve Tvé vzejde nám vítězství!“ Tento věnec dal doručit na pohřeb. Tehdejší c. k. Rohrerově brněnské policii se podařilo zjistit, kdo věnec objednal. Od té doby byl tedy dědeček definitivně osobou politicky podezřelou a měl na svých vojenských dokladech označení P.V. (politisch verdaechtig = politicky podezřelý). Toto označení měl i po letech na vojenských dokladech od počátku i jeho syn, tj. můj otec, a proto v rakousko-uherské armádě nemohl dostat ani nejnižší šarží, což byl tzv. gefreiter, vojáky zvaný frajtr, česky svobodník. A to vzdor tomu, že se stal po přicho-

du k útvaru absolventem kadetky a byl tzv. Einjaehrig – Freiwilliger, čili jednoletý dobrovolník (studenti a absolventi středních a vysokých škol byli tehdy po nástupu na vojnu automaticky zařazováni do kadetek, kde byli cvičeni na záložní důstojníky). Když mu jeho nejbližší nadřízený navrhl povýšení na frajtra a dostal příkaz našít si jednu malou hvězdičku, nadřízené velitelství návrh zrušilo a hned ji zase páral.

Do italského zajetí se dostávali čeští a slovenští vojáci již od r. 1915, kdy začalo nepřátelství mezi Itálií a Rakousko-Uherskem. Dosti významně se řady zajatců rozmnožily v létě 1917, kdy byl zajat nedaleko osady Sela na Krasu ve Slovinsku i můj otec Václav a v blízkém okruhu také řada jeho přátel. Václava a většinu jeho kamarádů nejprve umístili v Santa Maria Capua Vetere východně od Neapole, později v Padule.

Tábory pro zajatce byly rozloženy na různých místech Itálie. Nebyly zpočátku rozděleny podle národností, ale na tábo-

ry důstojnické a tábory pro poddůstojníky a mužstvo. Pohromadě byli Rakušané německého jazyka, Češi, Maďaři, Poláci, Chorvati, Bosňáci, popřípadě jiní. Veliteli zajateckých táborů byli sice Italové, ale ti veleli prostřednictvím rakouských šarží. Italští velitelé pak trestali provinění proti rakouskému velení. Dělat nějakou agitaci, zejména mezi důstojníky, bylo nesnadné, ne-li nemožné. Potíže rovněž vznikaly, když Češi nechtěli zpívat rakouskou hymnu, nosit rakouská vyznamenání a podobně. Předseda italské zajatecké komise nadřoval zpočátku Němcům a Maďarům. To trvalo až do konce roku 1916. Do té doby trvala pro Čechy a Slováky doba temna. Pak začalo svítat – vznikaly naše dobrovolnické sbory.

(Dokončení příště – část Dobrovolnické sbory, čs. legie, jejich bojová nasazení v Itálii a návrat do vlasti)

Svatopluk Valníček,

(s využitím vzpomínek svého otce)

Sokol Brno-Husovice,

župa Dr. Jindry Vaníčka

Použité prameny:

1. Bednařík, František: V boj, vydavatel Vaněk, Otakar, "Za svobodu," Praha 1927
2. Cibula, L.: Drama československých legionářů, Doss Alto.
3. Cílek, R., Richter, K.: Paměťhodné bitvy našich dějin 1918-1945, Agave, Český Těšín 2002.
4. Fidler, Jiří: Zborov 1917. Malý encyklopedický slovník, 2003-Brno:Jota
5. Henzl, Milan: Po stopách legií v Itálii, Národní osvobození. 25-26, str. 11, 2001)
6. Kincl, Jan, Valníček, Svatopluk, Vrábek, Ferdinand: Legionárske spomienky, zápisníky a denníky, Národopisná revue 3, str. 192, 2011.
7. Kratochvíl, M.: Památné bitvy našich dějin 1260-1919, Agave, Český Těšín 2001.
8. Pernes, Jiří: První světová válka, in: Kapitoly z dějin vysokého učení technického v Brně, VUTIUM, Brno 2009.
9. Seydler, Jiří: Nezapomínáme?: Národní osvobození 25-26, str. 10, 2001
10. Špott, Václav: Válečný deník 1916-1919 (rukopis).
11. Tošnar Jan, legionářský spisovatel: Dopis autorovi tohoto článku z r. 1980
12. Urbanová, Blažena, Vrábek, Ferdinand: Spomienky ruského legionára Andreja Šikuru z Mošoviec. Vojenská história 14č.2, s. 139-173.
13. Valníček, Martin: Československé legie v Itálii do vzniku ČSR, diplomová práce MU v Brně, 1991.
14. Valníček, Václav.: Ústní sdělení autorovi z let 1938-1979.
15. Valníček, Václav: Písemné vzpomínky na I. světovou válku (rukopis 1965-1975).
16. 27. 6. 1914 Sokolský slet – Encyklopedie dějin města Brna, aktualizace
27. 11. 2011, webové stránky
17. Valníček, Svatopluk: První světová válka a italské legie očima mého otce Václava a jeho přátel legionářů. Hlasy muzea ve Frenštátě pod Radh. 25, 1-4, str. 67-78, 2008.
18. Vrábek, Ferdinand: Příběh československých légií, Národopisná revue 3, 2011, str. 159

Příbram: druhý po Mánesově praporu

■ Letos v létě uplynulo přesně 150 let od slavnostního odhalení praporu sokolské jednoty v Příbrami. Stalo se tak 14. srpna 1864. Jednalo se o druhý sokolský prapor, první navrhl Josef Mánes pro Sokol Pražský v roce 1862. Už den před samotnou slavností se domy okrášlily květinami a věnci. Očekávali se sokolové z Prahy v čele s Tyršem, Plzně a Poděbrad. Ti také brzy ráno v den slavnosti dojeli vlakem do Hořovic a odtud šli pěšky do Příbrami. U slavnostní brány je vítala městská rada a členové ostatních spolků. Poté pokračoval průvod městem.

Vrchol slavnosti, rozvinutí praporu, se konal na náměstí před kostelem. Prapor byl obklopen 12 družičkami v sokolském kroji. Nejdříve pronesl slavnostní řeč dr. Miroslav Tyrš, po něm starostův náměstek Josef Procházka, který odevzdal prapor praporečnickovi, který jej rozvinul a do čela jednoty postavil. Slavnost byla

doplněna veřejným cvičením a večerním plesem.

Na základě dochovaných zpráv z této události se dozvídáme více o třecích plochách mezi nedávno vzniklým spolkem a zažitými městskými a náboženskými tradicemi v polovině 19. století. V Příbrami se pravidelně konaly (a stále konají) hornické a náboženské slavnosti a průvody. Posvěcení sokolského praporu příbramští sokolové pojal tak, aby prvně ukázali slavnost v národním duchu. Hlavní odlišnost byla v používání českého jazyka. Zároveň příbramští sokolové nezavrhl staré tradice a chtěli, aby byl prapor církevně posvěcen, což jim ale nebylo dovoleno.

Prapor je zhotoven z bílého a červeného hedvábí. Na bílé straně byl olej namalován sokol v životní velikosti s rozpjatými křídly a na červené straně bílý český lev. Žerd' zakončoval ko-

vový postříbřený sokol, dar od Jindřicha Fügnera. Prapor byl financován z veřejné sbírky a dnes se nachází v depozitáři Národního muzea v Terezíně, ve sbírkách tělesné výchovy a sportu pod inventárním číslem H7H-33893. Prapor je restaurovaný a ze sokola na bílé straně se dochovaly jen fragmenty.

Kateřina Wágnerová

Inv. č.: H7H-33893, Prapor Sokola Příbram, Sbírká tělesné výchovy a sportu, Národní muzeum. Foto: Š. Rákosník

Historický prapor Sokola Příbram se dnes nachází v depozitáři Národního muzea v Terezíně, ve sbírkách tělesné výchovy a sportu pod inventárním číslem H7H-33893

Večer sokolských světél

■ „Památný den sokolstva“, 8. říjen, je den, kdy chceme prezentovat Sokol jako organizaci, která měla, má a bude mít v historii národa své významné místo. Tento den nebyl zvolen náhodou – je to totiž datum dne, kdy zaplatili ti nejlepší z nás svým životem naši dnešní svobodnou přítomnost.

Budoucnost Sokola tvoří žactvo – a je na nás, abychom mu zprostředkovali poznání kruté historie a přesvědčili ho o významu Sokola pro každého z nás. Právě dnešní žactvo bude jednou předávat sokolskou ideu dál. Je proto nutné zapojit do letošních (i příštích) akcí tohoto památného dne především žactvo – a udělat to formou přitažlivou, zajímavou, dětmi pochopitelnou a dostatečně emocionální.

Navrhujeme proto v předvečer 8. října, tedy večer sedmého, nebo jiný den co nejbližší tomuto datu, uspořádat „Večer sokolských světél“, tedy rozsvítit sokolská světla za všechny sokolské duše, které v minulosti nepřežily perzekuci a zaplatily cenu

nejvyšší. Citový zážitek zanechává především u dětí trvalé stopy, proto uspořádejme velkou akci spouštění rozsvícených lodí na našich potocích a řekách.

Jak to udělat:

- Předem v rámci cvičení vysvětlit dětem o co jde a probudit jejich zájem.
- Zadat domácí úkol, totiž připravit si doma improvizovaná plavidla – lodičky se svíčkami (stačí lodička z kůry, nebo do špičky přiříznuté prkénko s připevněnou svíčkou; lodičku je nutno doma vyzkoušet – nebude-li svíčka připevněná v těžišti, loďka se převrátí a nepoplave!).
- Uspořádat s dětmi večerní výlet na předem vybrané místo (snadný přístup k vodě, pokud možno klidný úsek vodního toku bez větších peřejí). Výletu může samozřejmě předcházet ještě nějaká další činnost – hra v přírodě nebo různé společné aktivity, ale to není podmínkou.
- Před vlastním spuštěním lodí několika slovy vysvětlit o co jde, vhod-

ná by byla i sokolská píseň a pak rozsvícené lodičky pustit po vodě (u menších dětí, nebo tam, kde není přístup k vodě snadný, je lépe, když děti předávají rozsvícenou lodičku cvičiteli, který ji opatrně pustí na vodu – předejdete tím strkání a povykování i případnému nechtěnému vymáčení!).

- Velmi výhodné by bylo, kdyby se této akce mohli zúčastnit i dospělí členové jednot, aby děti pochopily, že jsou součástí nějakého většího celku.

V podstatě je organizace velmi jednoduchá a iniciativě a dalším nápadům cvičitelů se meze nekladou.

Větší článek o této akci vyšel 1. září v elektronickém časopisu „Nazdar! Sokolské souzvuky“. Pokud akci uskutečníte, prosíme o zaslání úplně jednoduché zprávy (jednota, župa, kolik světél vyplulo na vodu – pokud připojíte nějakou zajímavost, tím lépe) na adresu: jarina.zitna@email.cz.

Akce byla projednána na schůzi vzdělávacího odboru ČOS a s vedoucí ústředního cvič. sboru starších žákyň, sestrou Radkou Daňkovou.

Jarina Žitná

Nový moderní logotyp Sokola schválilo na svém zářijovém zasedání Předsednictvo České obce sokolské. Logotyp navržený studenty Fakulty umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem pod vedením prof. ak. mal. Karla Míška Ph.D. doplní stávající znak Sokola – ten samozřejmě nadále zůstává v platnosti. S využitím nového logotypu se počítá především na oblečení, tiskovinách a propagačních předmětech.

Do soutěže na návrh nového logotypu přišly celkem tři návrhy. Vítězného úkolu se na ústecké univerzitě podle informací prof. Míška v první fázi účastnilo 37 studentů bakalářského a magisterského studia včetně studentů pracujících v programu doktorandského studia a tři zahraniční stážisté z Portugalska, Španělska a Turecka. Po prvních návrzích a konzultacích bylo vybráno do druhého kola šest projektů k dopracování. Z nich se pak vybíral konečný návrh logotypu, který posuzovala spolu s dalšími došlými návrhy komise pro propagaci a marketing a následně Předsednictvo ČOS.

Vítězný logotyp považuje za velmi zdařilý i Doc. PhDr. Jitka Vysekalová, Ph.D., prezidentka České marketingové společnosti: „Navržené logo navazuje na původní logo i tradici a cíle Sokola a svou živostí má velký potenciál oslovit široké spektrum populace od tradičních sokolů až po současnou mladou generaci. Celkové řešení má v sobě dynamiku odpovídající cílům organizace.

Lze říci, že navržené řešení odpovídá všem funkcím, které má logo plnit a to: * logo jako symbol – může se stát motivačním faktorem, zároveň slouží jako vizuální zkratka. Písmeno S může jako dominující prvek vyjadřovat jak název organizace – SOKOL – tak může být

Sokol s novým logotypem

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ

ČESKÁ OBEC SOKOLSKÁ

Navržené logo navazuje na původní logo i tradici a cíle Sokola a svou živostí má velký potenciál oslovit široké spektrum populace.

spojováno s dalšími adekvátními pojmy jako např. sport či stadion.

* emocionální funkce loga – jde o signál, na který lidé reagují. Při jeho grafickém ztvárnění je nutné stanovit jaké emoce má logo vyvolat, aby byly pozitivní a v souladu s marketingovou strategií. Tím, že je ústřední motiv (písmeno S) umístěno v červeném kruhu, získává dynamiku, pohyb, příznačnou pro činnost organizace. Ostatní použité barvy pak vhodným způsobem odlišují jednotlivé činnosti a dávají široké možnosti využití v marketingové komunikaci.

* informační funkce loga – podává informace, odlišuje subjekt (v našem případě SOKOL od jiných) a zároveň

vypovídá o tom, co reprezentuje, je nositelem image značky. Musí tedy vycházet z komunikační strategie, z toho, co chce SOKOL komunikovat, jak se chce prezentovat. I z tohoto pohledu představuje navržený logotyp výborné řešení pro komunikaci organizace. Logo navazuje na historizující značku a dává velký prostor pro další využití. Označení ostatních akcí, festivalů, propagačních předmětů i propagace Sokola jako celku nabývá na síle a dynamice a má v sobě potenciál pro oslovení širokého spektra cílových skupin pro splnění cílů, které si Sokol klade.”

Helena Rezková, předsedkyně komise pro propagaci a marketing ČOS

V lednu 2008 začala v Olomouci působit „pobočka“ Ústřední školy ČOS, která o dva roky později našla zázemí v sídle župy Olomoucké-Smrčkovy, pod kterou přešla. Vznik tohoto střediska motivovala v první řadě snaha poskytnout cvičitelům a dalším zájemcům o různé formy vzdělávání lepší dostupnost – jak z pohledu vzdáleností, tak času – kurzů a seminářů pořádaných Ústřední školou, a to ve stejné kvalitě. Středisko také mělo vytvořit lepší zázemí pro župy, především moravské, pro pořádání jejich župních vzdělávacích a doškolovacích akcí pro cvičitele, případně trenéry. Od počátku jeho existence toto středisko vede bratr Jan Nemrava, s kterým hovoříme o zkušenostech z působení tohoto střediska, o jeho současné činnosti a plánech do budoucna.

Když se vzdělávací středisko ÚŠ ČOS v Olomouci zakládalo, jednalo se vlastně o pilotní projekt. Jaké byly jeho cíle a do jaké míry se je podařilo naplnit?

Jako hlavní cíle jsem vnímal zlepšení dostupnosti vzdělávání cvičitelů a činovníků spádových, nejen moravských žup, výrazné rozšíření nabídky školení a doškolení, přenos nových trendů v oblasti sportu a vytvoření jakéhosi informačního, metodického a podpůrného centra pro okolní župy. Myslím, že činnost střediska uvítali jak cvičitelé a činovníci, tak vedení okolních žup, a svým programem slouží místní cvičitelské základně.

Po dvou letech byl tento pilotní projekt ukončen, ale střediska se ujala župa Olomoucká-Smrčkovy. Jak zásadní změnu to pro činnost střediska představovalo?

No, ono to bylo trochu jinak, projekt ukončen nebyl, byl vyhodnocen jako úspěšný a fungující, přesto došlo z ekonomických a administrativních důvodů k přechodu střediska pod župu Olomouckou-Smrčkovy. Ale s tímto přechodem se kalkulovalo od začátku. Pro samotnou činnost střediska to zásadní změny nepřineslo. Hlavní změnou bylo, že se jeho sídlo přestěhovalo do župní kanceláře. Touto změnou se mi zjednodušila a zrychlila administrativa. Taky

mi to pomohlo lépe pochopit fungování župy, systém přenosu informací v župě, což mi objasnilo, proč se mi s župami často nedaří efektivně komunikovat. Na program tato změna dopad neměla asi žádný, pořád středisko metodicky spadá pod ÚŠ ČOS a programy sestavujeme společně jako předtím dle požadavků dalších útvarů, žup, výsledků dotazníkových šetření i vlastních nápadů.

V prvním roce existence středisko víceméně kopírovalo program Ústřední školy. Co se v tomto směru změnilo? Jaké vlastní vzdělávací akce středisko pořádá, v čem rozšiřuje svoji nabídku?

Sice je to logické, jak jsem říkal, program dáváme dohromady společně na základě požadavků, ale také reálných možností a naší invence. Ale co si pa-

Za vzděláním do Olomouce

Přechod pod župu znamenal i změnu financování. Je středisko finančně soběstačné, nebo potřebuje i dotace?

Samozřejmě, přechod střediska pod župu přinesl změny ve financování, úspornější režim. Ale opět, hlavní věci se nezměnily. Mzdu dotuje ČOS přímo, hospodaření akcí střediska musí být vyrovnané, pokryté z vybraných poplatků a grantů. Další drobné provozní náklady momentálně hradí župa v rámci provozu župní kanceláře. Naštěstí odpovídající technika a základní vybavení bylo zajištěno již dřív. Pokud je třeba inovovat, hradí se z župního rozpočtu po individuální domluvě. Kromě pár věcí nemám žádné náčiní, nářadí, ani jiné vybavení, když něco pro akci potřebuji, tak se mi to daří půjčit nebo pronajmout, specifické věci často mají k dispozici samotní lektoři.

matuju, tak to kopírování taky není zas tak úplně pravda, hned v prvním roce činnosti jsme v Olomouci nabídli i několik pro sokolské vzdělávání úplně nových věcí. Můžu zmínit zimní seminář se sněžnicemi, seminář lanových aktivit a iniciativních her pro táborníky, seminář netradičních her s korfbalem, seminář s irskými tanci. Řada z těchto akcí se stala již tradičními, těší se zájmu a pravidelně je opakujeme. Od prvních let, kdy jsem se podílel na přípravě programu, se asi na filozofii nezměnilo nic. Snažíme se nabídnout smysluplně sestavenou akci, která účastníkům opravdu něco přinese. V programu se snažíme pokrýt všechny věkové skupiny i odbornosti, tak, aby si každý našel něco, co jej opravdu zajímá. Snažíme se zajistit kvalitní lektory, osobnosti. Na druhou stranu se toho změnilo hod-

ně. Postupně jsem se učil našim vnitřním nepsaným zákonitostem, které jsou pro úspěšné akce taky důležité, zjišťoval jsem jak (ne)funguje komunikace, předávání informací k cvičitelům, jaké jsou reálné skupiny aktivních cvičitelů a mnoho dalšího.

Ze zajímavých vzdělávacích akcí, které středisko nabízí, bych zmínil akce zaměřené na pobyt v přírodě. Na tyto akce pravidelně jezdí lidi i z opačné strany republiky. Z dalších úspěšných akcí to jsou semináře pro předškoláky a taky semináře s tematikou zdra-

přibližně stovka zájemců z jiných organizací zavítala na naše akce.

Zájem o některé akce se mění. Některé jsou módní, zájem trvá jen chvíli, příkladem by mohla být zumba. Některé trvale potřebné a nepopulární, třeba první pomoc. Relativně stabilní zájem je o aktivity pro předškoláky, metodiku gymnastiky, zdravotní tělesnou výchovu. Horší je to se školeními. Některé odbornosti se v Olomouci dlouhodobě vůbec nedaří naplnit tak, aby se mohly uskutečnit. Bohužel.

Vytvořilo si středisko vlastní lektorské zázemí, či především využívá lektory Ústřední školy?

Asi nejméně spolupracuji s pedagogy z Fakulty tělesné kultury UP. Jsou to profesionálové, kteří mají zájem předávat své zkušenosti někomu, kdo o to má zájem, což prý jejich studenti většinou nemají. Na složitějších školeních většinou spolupracuji přímo s konkrétními sbory či komisemi. Další lektory sboru školy využívám jen minimálně, hlavně z důvodů ekonomických. Někteří významnější lektori, které bych chtěl, mi do Olomouce nepojedou.

V kterých oblastech je nejvíce patrná volnost při tvorbě vašeho vzdělávacího programu?

Co se týče tvorby programu, jsme na tom se školou asi stejně, program tvoříme společně, primárně dle požadavků odboru všestrannosti a požadavků a námětů z dotazníkových šetření účastníků i žup. Doplňujeme je dalšími akcemi zaměřenými na nějaké důležité téma nebo na novinky, které by mohly být využité v naší praxi. S novinkami je to ale vždy složité, lidé často nemají důvěru a zájem o neznámé, nedokáží si představit využití v běžné cvičitelské praxi. Můžu uvést na příkladu v posledním roce uváděného semináře parkouru. Přeskočím-li filozofii (parkouristé prominou) a vezmu jen základy samotné činnosti, dostanu se k jinak pojetým základním a gymnastickým cvičením využívajícím běhání, skákání, šplhání v různých kombinacích a rozvíjejícím základní schopnosti jako je koordinace, síla, rychlost, vytrvalost. Učí pohybové tvořivosti a bezvadnému ovládnutí vlastního těla. To vše můžete provádět v tělocvičně a využít obvyklého nářadí. Je to atraktivnější než gymnastika,

přitom to může být výborná příprava nejen na gymnastiku. Ale jen málo cvičitelů všestrannosti si troufne parkour vyzkoušet.

Aby středisko bylo úspěšné do budoucna, musí zřejmě znát potřeby a požadavky účastníků vzdělávacích akcí, ale také je musí oslovovat. Jak tedy vypadá marketing a propagace střediska? Jak komunikuje s potenciálními účastníky svých akcí?

Potřebám a požadavkům potenciálních účastníků se učím, to je to, co si nikde nejde přečíst a nikdo vám to neporadí. Ze začátku to bylo často i cestou pokusu a omylu. Teď už nějaké poznatky mám, ale člověk se musí pořád učit, pořád nad věcmi přemýšlet, sledovat dění okolo a nejlépe se učit z chyb druhých. Je velice nepříjemné, když vynaložíte spoustu energie na nějakou akci a nakonec ji musíte zrušit. Z mého marketingového mixu bych asi zmínil dvě věci. Na akcích se snažím o lidi maximálně postarat, tj. mají včas dobré informace, mají co jíst a pít, využíváme vhodné prostory, a když je to možné, odnesou si metodické materiály. Druhou, víc problematickou, je šíření informací, pozvánek, programů. Oficiální cesty, tj. župa – jednota – cvičitel, nejsou spolehlivé, tak se snažím využívat vlastní vytvořené databáze, časopisy i brožurky, internetové stránky i společně s Ústřední školou sociální sítě.

Jaké plány a cíle má středisko do budoucna?

Myslím, že je třeba mít stále na paměti, že vzdělávací středisko je pro cvičitele, činovníky. Zkrátka pro sokoly, a těm pomáhá vytvářet podmínky a dává inspiraci pro jejich dobrovolnickou činnost. Co se týče plánů do budoucna? Dál připravovat takové akce, na kterých cvičitelé najdou inspiraci a motivaci a rádi se sem budou vracet. S komisí vzdělávání pomáhat pracovat na kvalitování systému vzdělávání cvičitelů – po úpravách učebních osnov, které jsme zpracovávali letos, se chceme dát do úprav a vytváření studijních textů, lépe využívat nové formy výuky. Dál se snažit zlepšovat komunikaci, šíření informací napříč organizací. ☺

votního a kompenzačního tělocviku. Často ale nejde jen o název a obsah, ale o lektory. Pokud se povede zajistit opravdovou osobnost z dané oblasti, je to velké plus.

Kolik absolventů olomoucké středisko za dobu své existence má? O jaké akce je největší zájem, a naopak, kde je zájem nižší?

Od roku 2008 akcemi organizovanými vzdělávacím střediskem prošlo 1742 účastníků, přibližně 250–300 ročně v přibližně patnácti akcích, z nichž jsou obvykle 3–4 školení. Počet je relativně stabilní, takto je přibližně nastavená kapacita akcí, hlavně to reálně odráží opravdový počet aktivních cvičitelů a jejich poptávku. Akce se cíleně nesažím zaměřovat na lidi mimo Sokol, nevnímám to jako cíl střediska, přesto

Začínající Klub pražských sokolských seniorů

■ Letos v dubnu byl ustaven Klub Pražských sokolských seniorů s cílem podpořit zapojení sokolských seniorů do aktivního využití jejich volného času a nabídnout jim zajímavá témata v prostředí kolektivu, který uvítá společná setkávání. Přestože v tělocvičných jednotách pracují oddíly Věrné gardy, jejichž činnost je chválná, bylo nutné i z hlediska vzájemné komunikace metodicky stanovit cíle a obsah činnosti seniorských oddílů a skupin, lhostejno na jejich označení. Před několika měsíci bylo na komisi pro mládež a seniory při VO ČOS rozhodnuto zahájit pravidelné (1x za měsíc) akce klubového charakteru pro pražské seniory (vítání jsou pochopitelně návštěvy i zástupců seniorů žup ostatních), pomocí kterých bychom chtěli na konkrétních programech ověřit, o jakou náplň mají sokolští senioři zájem, a úspěšné programy potom i nabízet vzdělavate-

lům a dalším seniorským kolektivům v jednotách a župách.

Již se uskutečnila čtyři setkání. Na dubnovém, konaném v pondělí 28. 4. na téma „Sportování seniorů a psychické zdraví“, promluvila velmi zajímavě MUDr. Zuzana Hubinková ze Sokola Hanspaulka, která také přednáší na univerzitě „třetího věku“. Přednáška byla doplněna kulturním programem s ukázkami sólového zpěvu různých žánrů včetně písní sokolských v podání bývalé členky Hudebního divadla Karlín sestry Otáhalové ze Sokola Šestajovice. Další setkání se uskutečnilo v pondělí 26. května. Na něm župní zdravotník župy Jana Podlipného br. MUDr. Novák ze Sokola Hostivař vystoupil s velmi zajímavou přednáškou s besedou k různým zdravotním problémům seniorů a zodpověděl i některé dotazy účastníků. Na závěr byl promítnut film se sokolskými pochody, podloženými ukázkami sokolské činnosti. Třetí setká-

ní 30. června mělo na programu besedu o významných ženách v Sokole. Poutavě ji vedla sestra Jaroslava Tůmová ze Sokola Říčany a Radošovice, která promluvila o významu a činnostech žen v Sokole. Následující setkání 29. září se konalo pod vedením bratra Truncíka, emeritního starosty Sokola Mnichov, na téma vznik a historie mezinárodního setkávání v Oetzu.

Na podzimní setkávání (vždy poslední pondělí v měsíci od 17:30 hodin) máme připravena další zajímavá témata, jako např. besedu s Jarinou Žitnou o antické historii ve vztahu k Sokolu, besedu cestopisnou na téma Krávy Aljašky s bratrem Firbasem ze Sokola Český Brod a sestrou Mikulkovou ze Sokola Hanspaulka, kteří ze své červenkové cesty přivezli mnoho nových a zajímavých zážitků a také pěkných fotografií. Úkolů a cílů jsme si dali opravdu mnoho, naši sokolští senioři se mají na co těšit.

Lenka Brandová, Vladimír Šilhan

Pro inspiraci na PaCH 2014

■ Zakladatelkou současného cvičení rodičů a dětí byla Doc. dr. Jana Berdychová, CSc., která na základě vědeckých poznatků sestavila ucelený program pro tuto věkovou kategorii. Česká obec sokolská navazuje na její práci a tento systém dále rozvíjí.

Jednou z velkých akcí, jak tento systém rozvíjet, je i Mezinárodní seminář pro cvičitele RDPD neboli PaCH 2014 (Parents and Children, Pre-school Children), který připravuje Ústřední škola ČOS ve spolupráci s republikovým sborem RDPD odboru všestrannosti ČOS. Tento seminář pořádá škola od roku

2010 v pravidelných dvouletých cyklech. Letos se uskuteční 7.–9. listopadu 2014 v Praze v Tyršově domě a je již podruhé podporován i Mezinárodní sportovní a kulturní asociací ISCA.

Seminář PaCH 2014 nabízí místo, kde se můžete inspirovat nebo předat své zkušenosti a poznatky s cvičením v odílech rodičů a dětí (RD) a předškolních dětí (PD). Je to místo setkání s mezinárodními lektory a seznámení se zahraničními pojetími cvičení pro děti předškolního věku teoreticky i prakticky díky lektorům z Brazílie, Itálie, Rumunska a Švýcarska.

Témata praktických lekcí jsou pestrá. Například jak netradičně využít tradiční tělocvičné nářadí, jak zapojit rodiče při akrobatickém cvičení u batolat, jak si vlastnoručně vyrobit a hrát si s tradičními brazilskými hračkami barangandão a peteca, náměty her na orientaci atd. Ani témata teoretických lekcí nezůstávají pozadu se svojí nabídkou. Například: význam společného cvičení rodičů s dítětem, vliv pohybové aktivity na rozvoj dítěte v předškolním věku, socializace dítěte a další zajímavá témata.

-mch-

Školení cvičitelů seniorů III. třídy

■ Pilotní školení cvičitelů seniorů III. třídy se konalo v Tyršově domě ve dvou konzultacích v termínech 16.–18. května a 6.–8. června, zakončeno bylo zkouškami 21. června. Obsahem školení bylo učivo podle navržených Osnov pro pilotní školení cvičitelů III. třídy seniorů, které byly předloženy a schváleny náčelnictvem OV. Na školení se přihlásilo a první konzultaci absolvovalo

20 účastníků. Úspěšně školení absolvovalo (včetně závěrečných zkoušek) 15 účastníků, jeden účastník absolvoval závěrečnou zkoušku v náhradním termínu, dva účastníci ji mají absolvovat na podzim v termínu, který si zvolí.

Dvě účastnice se rozhodly školení ukončit před druhou konzultací. Jako důvod uvedly: špatně zvolená odbornost (chtěla spíše jógu pro seniory)

a zjištění, že pro práci s touto věkovou kategorií nestačí.

Na školení byla stále dobrá nálada a vyškolení cvičitelé by tento druh školení doporučili všem, kteří cvičí se seniory a třebaže mají 20letou praxi, rozhodně jim toto školení rozšíří poznatky o této věkové kategorii i zásobník cviků, aby jejich hodiny byly zdravější a pestřejší.

-mch-

Rozloučení

■ Ve čtvrtek 19. června 2014 opustil po delší nemoci sokolské řady v nedožitých 88 letech bratr **Miroslav Vacek**. Byl dlouholetým starostou Sokolské župy Jičínské-Bergrovy a Tělocvičné jednoty Sokol Valdice, kterou vedl za přispění celé své rodiny. Bratr Vacek byl oddán sokolské činnosti od svého mládí a neopustil ji ani v době, kdy mohl Sokol existovat jen v rámci ČSTV.

S radostí uvítal změny po roce 1989 a s nadšením a plným nasazením organizoval obnovení činnosti Sokola na Jičínsku. Inicioval účast sokolů našeho regionu v lednu 1990 na ustavujícím sjezdu ČOS v Praze. Od roku 1995 byla obnovena SŽ Jičínská-Bergrova a jejím starostou byl zvolen br. Miroslav Vacek. Svou funkci vykonával velmi svědomitě

a svou sokolskou aktivitu přenášel i na další členy předsednictva župy. Všichni si vždy jeho rad a zkušeností nesmírně vážili. I přes své zdravotní potíže byl stále v Sokole aktivní, jak ve své mateřské jednotě ve Valdicích, tak i v župě. Zúčastnil se s celou rodinou všech novodobých sokolských sletů v Praze, nejen jako cvičenec, ale i jako vzorný cvičitel skladeb Věrné gardy. Za svou dlouholetou sokolskou práci byl v roce

2006 odměněn stříbrnou medailí ČOS. Drahý Mirku, děkujeme Ti za Tvé sokolské srdce a za Tvoji obětavou sokolskou práci. Nikdy na Tebe nezapomeneme. Za všechny sokoly naší župy se s Tebou naposledy loučíme sokolským NAZDAR!

*Předsednictvo župy
Jičínské-Bergrovy*

■ Dne 8.srpna 2014 zemřel po krátké nemoci bratr **Ing. Bohumil Melichar**, dlouholetý starosta Sokolské župy Tyršovy a člen výboru ČOS.

Předsednictvo župy Tyršovy

Letošní Běhy nadějí pomáhají také Aničce

■ Je řada sportovních akcí, které v sobě mají také společenské a humanitní poslání a jichž se různou formou zúčastňuje či je podporuje také Sokol. Tak je tomu i v případě Běhu naděje, který se v polovině září konal v Lounech.

Po počátečních obavách pořadatelů o počet startujících se nakonec na start letošního Běhu naděje v Lounech postavilo přes 332 zájemců o pohyb. V sobotu 13. září nejdříve startovala kategorie senioři a rodiče s dětmi, pro které byla připravena procházka městem. V 10 hodin pak byl odstartován Běh naděje a v 10.30 hodin byl start cyklistů – cyklo naděje. V doprovodném programu byla na hřišti školy připravena řada

her a také stánek VZP, kde si mohl každý účastník nechat provést preventivní vyšetření.

Ač je Běh naděje nesoutěžní závod, byla v cílové rovině vidět snaha o co nejlepší čas. V běhu byl tak nejrychlejší Vítek Grund ze ZŠ Přemyslovců, na kole pak Jakub Hajný. V Lounech je organizátorem akce již tradičně T. J. Sokol Louny a Základní škola Jana Ámose Komenského. I tentokrát byl smyslem akce nejen pohyb, ale hlavně shromáždit ze všech běhů v republice nějaké finanční prostředky. Letošního roku je to na pomoc zdravotně postižené Aničce z jižních Čech. Běhu se letos v Lounech zúčastnilo 332 účastníků, z toho deset bylo seniorů a rodičů s dětmi, běžců bylo na padesát a zbytek cyklisté. V pondělí 15. září byla na lounské radnici oficiálně otevřena pokladnička a částka vybraných peněz činila 16 588 korun.

Text a foto: Ladislav Bába

Zdravotník zotavovacích akcí

■ Ústřední škola ČOS spolu se zdravotní komisí ČOS uspořádala další školení Zdravotník zotavovacích akcí. Letos již pod hlavičkou nové akreditace. První část se konala v květnu v českokobrodské sokolovně, druhá konzultace pak o červnovém víkendu v Tyršově domě v Praze. Současně se uskutečnilo i doškolení již vyškolených zdravotníků. Celkem se akce zúčastnilo dvacet zájemců, dalších osm absolvovalo doškolení. Každý účastník si vyzkoušel a před komisí předvedl kardiopulmonální resuscitaci na figurině. Hodnotil se rytmus stlačování hrudníku, jeho hloubka, dechové objemy atd. Dále uchazeči demonstrovali přikládání tlakového obvazu, řešili modelové situace. Dovednost poskytnout první pomoc

při různých úrazech a onemocněních mohou absolventi kurzu uplatnit nejen na dětských táborech, školách v přírodě, ale i v kruhu rodinném. Neméně důležité je včasné přivolání odborné pomoci.

Otázka bezpečnosti při poskytování první pomoci hraje v současné době také svou roli. Účastníci si osvojili právní aspekty své funkce, naučili se správně dokumentovat svou činnost. Rovněž se seznámili s péčí o nemocné a se základy hygieny, na jejíž dodržování budou jako zdravotníci dohlížet. V kurzu byl opět zařazen praktický nácvik záchrany tonoucího v bazénu. Hodnocení kurzu samotnými účastníky dopadlo příznivě a dalo signál, že se bude toto školení v budoucnu opakovat.

-mch-

Podzimní sraz zdravotníků

■ Tradiční podzimní sraz sokolských zdravotníků se uskuteční v sobotu 8. listopadu 2014. Na programu budou tolik diskutované preventivní prohlídky sportovců – účast přislíbil zástupce ČSTL. Účastníci srazu se rovněž seznámí se změnami v resuscitaci v roce 2015 atd.

-jt-

K úrazovému pojištění

■ Úrazové pojištění členů ČOS se do konce letošního roku nemění – dosavadní smlouva byla prodloužena do 31. 12. 2014 a má stejné číslo. Správu pojištění vykonává firma Petrisk International – makléřská pojišťovací společnost, a.s., vedoucím pojistitelem je Česká podnikatelská pojišťovna, a.s. (ČPP), Vienna Insurance Group, pojistitelem je Generali Pojišťovna a.s. Pojistná smlouva u ČPP upravující pojištění majetku, odpovědnosti za škodu a pojištění úrazové má číslo 0013949225.

Do knihovničky

První pomoc

Začátkem září vyšlo přepracované a doplněné čtvrté vydání publikace MUDr. Tomáše Jelena První pomoc, které vychází ze změn v oblasti resuscitace (převážně z roku 2005) a ze současných názorů na poskytování první pomoci (Standardy první pomoci z roku 2012).

Kromě obecné první pomoci jsou zde kapitoly věnované úrazům a nemocem v tělocvičně a na hřišti, na letním táboře, lyžařském kurzu. Dozvíte se, jak vybavit lékárníčku. Doporučení zde najdou i zdravotníci zotavovacích akcí. Nechybí tu ani zábavné testy pro děti.

Publikace je k dostání v prodejně v Tyršově domě v Praze.

Vydala Česká obec sokolská, formát A5, 56 stran

Sokol Třebíč - 75 let táboření a pobytu v přírodě

V letošním roce si připomínáme malé výročí - 75 let táboření Sokola Třebíč. Zakladatelé sokolského pobytu v přírodě jsou prof. Oldřich Pokorný a Ing. Jaroslav Jurenka.

■ První schůzka zájemců o táboření se konala v září 1938. Na jaře následujícího roku proběhla výroba podsad na sokolském stadionu a v červenci se uskutečnil první tábor. Tábořilo se u rybníka Vidlák nedaleko Opatova. První období táboření (1939–1940) trvalo krátce. Oldřich Pokorný byl v roce 1941 zatčen nacisty a odvezen do koncentráku v Osvětimi, kde zahynul. Ing. Jurenka byl zatčen v říjnu 1941 a v dalším roce popraven v Brně.

Druhé období (1945–1951) formovali a vedli jejich odchovanci Jiří Herzán a Zdeněk Berger. Jako uznání vysoké úrovně této činnosti byl Sokol Třebíč r. 1948 pověřen konáním ukázkového tábora během celého XI. všesokolského sletu. V roce 1951 byl Sokol Třebíč opět násilně zrušen, tentokrát komunisty.

„Pražské jaro“ 1968 přineslo naději na obnovu Sokola. To se však nepodařilo. V Třebíči díky Jiřímu a Zdeně Herzánovým pracoval Sokol Třebíč sice pod hlavičkou ČSTV, ale s plným zachováním tradic, hodnot a symboliky Sokola. Nastalo legendární období táborů u Horního Mrzatce, rozvoje vodní turistiky a vodáckých táborů. Opět se konaly zimní tábory. Vznikly skupiny starších táborníků Pavouci a následně Tuláci.

Po roce 1990 přichází plné obnovení činnosti Sokola Třebíč v rámci České obce

sokolské. Pobyt v přírodě převzali Oleg Šalbaba a Jarka Šiklová. Vznikl nový oddíl táborníků Havrani, pod vedením manželů Lojdových. Tábory byly pořádány na Jurenkově osadě. Nově byla také založena tradice táborů pro rodiče a děti. Tyto tábory organizovali několik let manželé Klusáčkovi.

Novodobá historie táboření Sokola Třebíč je psána Lenkou a Radkem Stejskalou

vými, kteří pokračují ve vedení tábornických oddílů a činnosti pobytu v přírodě. Rodiče a děti pod vedením manželů Lukáškových pořádají tábory v týpí.

Bohatá činnost pobytu v přírodě by se nedala uskutečnit bez dalších lidí, kteří v tak krátkém shrnutí nemohli být jmenováni. Poděkování patří všem, kteří se podíleli a podílejí na rozvoji této činnosti v Sokole Třebíč a umožňují dalším generacím prožívat kouzelné chvíle v přírodě a obohacují tak jejich období dětství a dospívání.

Jan Lukášek, Sokol Třebíč

Pro volnou chvíli jsme vám ve spolupráci s časopisem SOKOL k tomuto výročí připravili obrázkové sudoku. Pokuste se umístit obrázky do volných políček tak, aby se žádný z nich neopakoval ve vodorovných sloupcích, svislých řádcích a silně orámovaných čtvercích.

75 LET TÁBOŘENÍ A POBYTU V PŘÍRODĚ 1939 - 2014

© Jan Lukášek

8. ŘÍJEN – PAMÁTNÝ DEN SOKOLSTVA

Na paměť sokolů, kteří přinesli oběť nejvyšší